

ข้อมูลภาพรวมกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑) วิสัยทัศน์

“คงความสมบูรณ์ของธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมที่ดี สู่การเป็นฐานพัฒนาที่ยั่งยืน”

๒) พันธกิจ

สงวน อนุรักษ์ ปันฟู และใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งสร้างคุณค่าที่เชื่อมโยงกับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม โดยการเสริมสร้างระบบและกลไกในการจัดการให้สามารถดำเนินการร่วมกับภาคีเครือข่ายอย่างมีพลังและสอดคล้อง

๓) อำนาจหน้าที่

พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๒๒ แก่ไขโดยพระราชกฤษฎีกาโอนกรมป่าไม้ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ไปเป็นกรมป่าไม้ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และปรับปรุงอำนาจหน้าที่ และกิจการของกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง กรมป่าไม้ และกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๔๖ บัญญัติให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการป่าไม้ การสงวน อนุรักษ์ และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การจัดการการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน และราชการอื่นตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหรือส่วนราชการที่สังกัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และตามมาตรา ๒๓ แห่งพระบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรมดังกล่าว บัญญัติให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีส่วนราชการ ดังนี้

- (๑) สำนักงานปลัดกระทรวง
- (๒) กรมควบคุมมลพิษ
- (๓) กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง
- (๔) กรมทรัพยากรธรณี
- (๕) กรมทรัพยากรน้ำ
- (๖) กรมทรัพยากรน้ำบาดาล
- (๗) กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม
- * (๗/๑) กรมป่าไม้
- (๘) กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช
- (๙) สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

* มาตรา 23 (7/1) เพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาโอนกรมป่าไม้ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ไปเป็นกรมป่าไม้ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และปรับปรุงอำนาจหน้าที่ และกิจการกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง กรมป่าไม้ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2546

ตามกฎหมายว่าด้วยกลุ่มภารกิจ พ.ศ. ๒๕๔๕ และ(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๖ ให้จัดกลุ่มภารกิจในกระทรวง
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็น ๓ กลุ่มภารกิจ คือ

(ก) กลุ่มภารกิจด้านทรัพยากรธรรมชาติ

๑. กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง
๒. กรมทรัพยากรธรณี
๓. กรมป่าไม้
๔. กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช

(ข) กลุ่มภารกิจด้านทรัพยากรน้ำในแผ่นดิน

๑. กรมทรัพยากรน้ำ
๒. กรมทรัพยากรน้ำบาดาล

(ค) กลุ่มภารกิจด้านสิ่งแวดล้อม

๑. กรมควบคุมมลพิษ
๒. กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม

๔) ประเด็นยุทธศาสตร์

๔.๑ แผนการบริหารราชการแผ่นดิน (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๘)

นโยบายที่ ๑ นโยบายเร่งด่วนที่จะดำเนินการในปีแรก

ข้อที่ ๑.๔ ส่งเสริมให้มีการบริหารจัดการน้ำอย่างบูรณาการและเร่งรัดขยายเขตพื้นที่ชลประทาน

นโยบายที่ ๓ นโยบายเศรษฐกิจ

ข้อที่ ๓.๔.๒ ขยายการให้บริการน้ำสะอาดเพื่อการอุปโภคบริโภคให้ครอบคลุมประชาชนในทุกพื้นที่
และสร้างการเข้าถึงบริการน้ำสะอาดอย่างเท่าเทียมกันทั่วประเทศเพื่อยกระดับคุณภาพ
ชีวิตของประชาชน

นโยบายที่ ๕ ที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- ข้อที่ ๕.๑ อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้และสัตว์
- ข้อที่ ๕.๒ อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง
- ข้อที่ ๕.๓ ดูแลรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมและเร่งรัดการควบคุมมลพิษ
- ข้อที่ ๕.๔ สร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในการใช้ประโยชน์ที่ดินและทรัพยากรธรรมชาติ
- ข้อที่ ๕.๕ ส่งเสริมและสร้างความตระหนักและจิตสำนึกทางด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ข้อที่ ๕.๖ ส่งเสริมให้มีการบริหารจัดการน้ำอย่างบูรณาการ
- ข้อที่ ๕.๗ สร้างภูมิคุ้มกันและเตรียมความพร้อมในการรองรับและปรับตัวต่อผลกระทบจากการ
เปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและพิบัติภัยธรรมชาติ
- ข้อที่ ๕.๘ พัฒนานองค์ความรู้ในการบริหารจัดการด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๔.๒ แผนยุทธศาสตร์ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙)

ประเด็นยุทธศาสตร์

- ๑) สงวน อนุรักษ์ ป่าไม้ และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติเพื่อให้ตอบสนองต่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนและสอดคล้องกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- ๒) บริหารจัดการน้ำผิวดินและน้ำใต้ดินอย่างบูรณาการ มีประสิทธิภาพ เป็นธรรม และยั่งยืน
- ๓) ส่งเสริม กำกับ ดูแล การใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นธรรมและยั่งยืน
- ๔) เสริมสร้างขีดความสามารถในการบริหารจัดการพิบัติภัย และระบบเตือนภัยทางธรรมชาติ และสาธารณภัย
- ๕) ดูแลรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมและการจัดการมลพิษ
- ๖) พัฒนาการ เครื่องมือกลไก องค์ความรู้ รวมทั้งจิตสำนึก และการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๕) เป้าประสงค์

- ๑) ทรัพยากรธรรมชาติทุกประเภทในพื้นที่เป้าหมายมีการอนุรักษ์ ป่าไม้ และใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน
- ๒) แหล่งน้ำต้นทุนได้รับการอนุรักษ์ ป่าไม้ และบริหารจัดการแบบบูรณาการโดยการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน
- ๓) ประชาชนมีน้ำที่เพียงพอและเหมาะสมกับการใช้ประโยชน์
- ๔) ประชาชนได้รับประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม
- ๕) ประชาชนในพื้นที่เสี่ยงภัยมีความปลอดภัย ลดความสูญเสียชีวิตและทรัพย์สิน
- ๖) พื้นที่หรือกลุ่มเป้าหมายได้รับการบริหารจัดการให้คุณภาพสิ่งแวดล้อมดีขึ้น
- ๗) ทุกภาคส่วนมีความพร้อมในการรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- ๘) ทุกภาคส่วนมีเครื่องมือกลไก และองค์ความรู้สำหรับการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๙) ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมและบทบาทในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

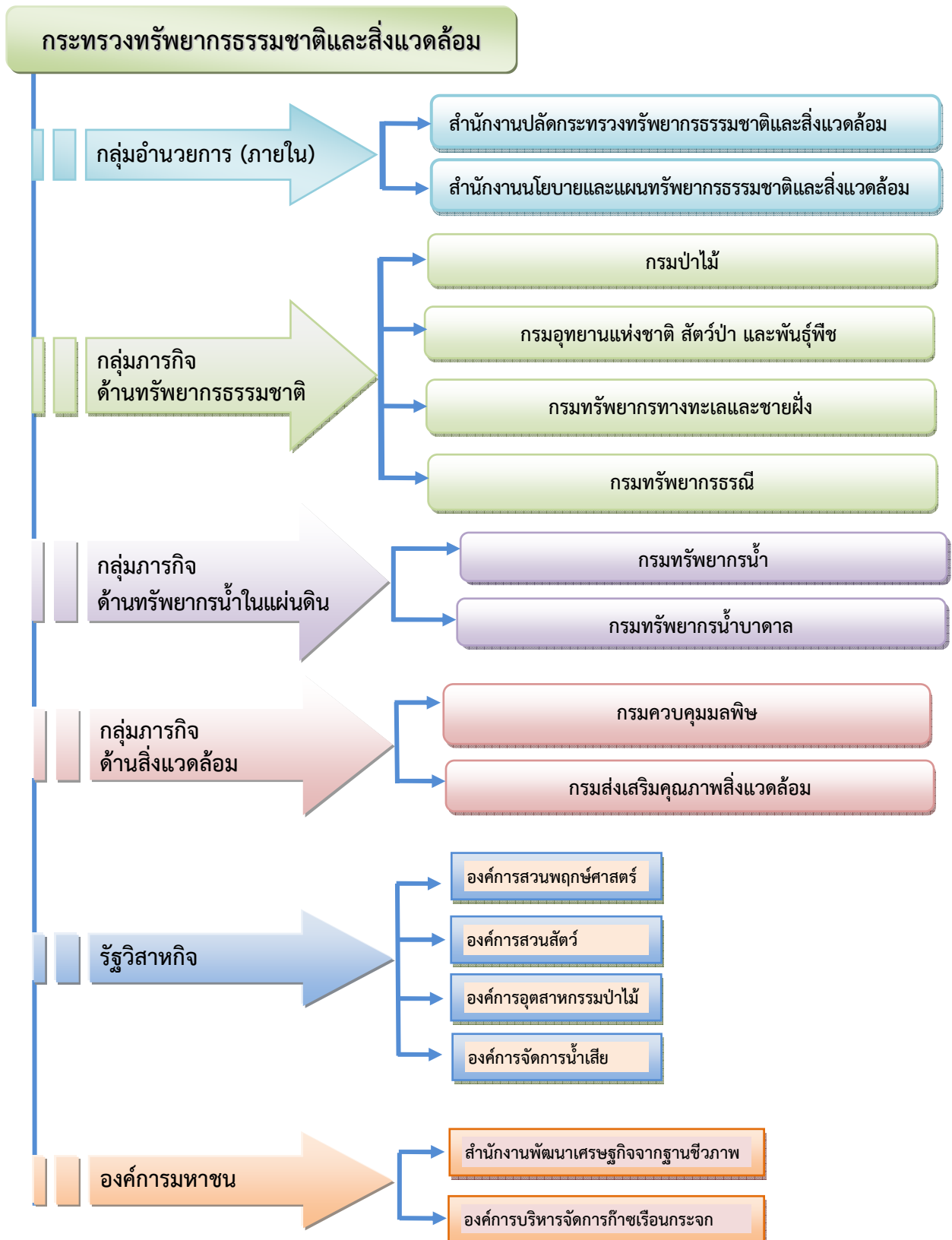
๖) กลยุทธ์

- ๑) สงวน อนุรักษ์ ป่าไม้ และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติเพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศให้เป็นฐานที่มั่นคงของการพัฒนาประเทศ
- ๒) พัฒนากลไกการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำแบบบูรณาการ และส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนให้มีการใช้ทรัพยากรน้ำอย่างเป็นธรรมและยั่งยืน
- ๓) ประชาชนมีน้ำที่เพียงพอและเหมาะสมกับการใช้ประโยชน์
- ๔) ส่งเสริมให้มีการใช้ทรัพยากรธรรมชาติให้เกิดประโยชน์สูงสุดเพื่อตอบสนองต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน
- ๕) พัฒนาระบบบริหารจัดการพิบัติภัย ระบบการพยากรณ์ความเสี่ยงและเตือนภัยพิบัติให้มี

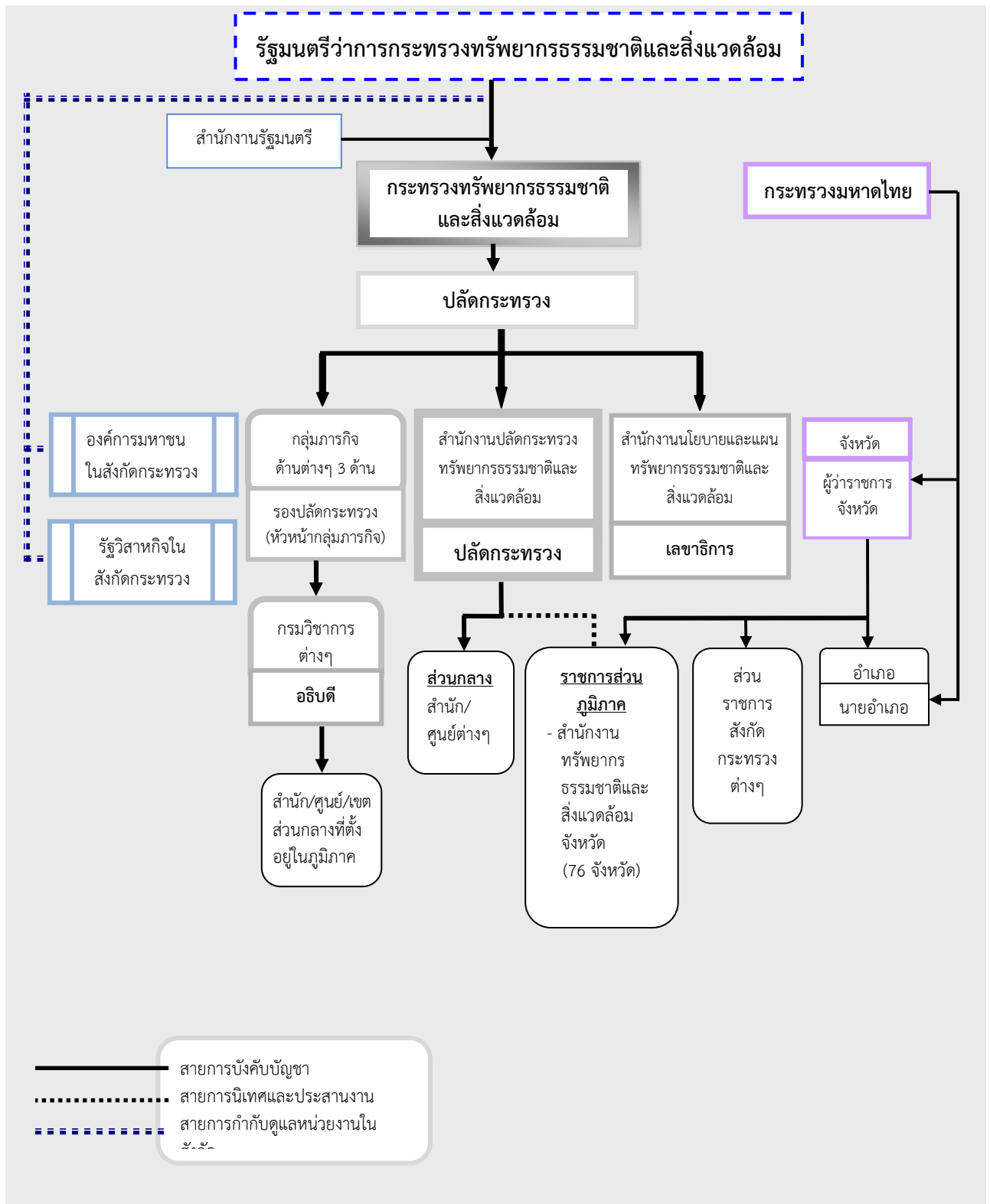
ประสิทธิภาพ เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

- ๖) สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับประชาชนและภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในการติดตาม เฝ้าระวัง และเตือนภัยพิบัติธรรมชาติ
- ๗) พัฒนามาตรการเตรียมความพร้อมในการป้องกันบรรเทาและแก้ไขปัญหาเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพสิ่งแวดล้อม
- ๘) เพิ่มศักยภาพองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และพัฒนาความรู้ในการจัดการมลพิษ
- ๙) วิจัยและพัฒนา รวมทั้งประยุกต์ใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมเพื่อการป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษ
- ๑๐) พัฒนางานวิจัย เพื่อนำองค์ความรู้ไปใช้ประโยชน์ด้านบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมบนพื้นฐานภูมิปัญญาท้องถิ่นและเทคโนโลยีสมัยใหม่
- ๑๑) กำกับ ดูแล และติดตามการบังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพ
- ๑๒) ส่งเสริมการมีส่วนร่วม สร้างจิตสำนึก และสร้างความเข้มแข็งให้กับทุกภาคส่วน รวมทั้งประสานความร่วมมือกับต่างประเทศ
- ๑๓) พัฒนางองค์กร เครื่องมือ และกลไกในการขับเคลื่อนภารกิจการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเข้มแข็งและมีประสิทธิภาพ
- ๑๔) พัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศและเทคโนโลยีสารสนเทศการบริหารจัดการให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน

๗) โครงสร้าง/อำนาจหน้าที่/อัตรากำลังปัจจุบันในภาพรวมของกระทรวง

๗.๒ โครงสร้างการบริหารงานของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

สภาพแวดล้อม (SWOT Analysis)

๑.๑ บทวิเคราะห์สถานการณ์ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ภายใต้กระแสโลกที่มีการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและสังคมเกิดขึ้นในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา ประกอบกับการขยายตัวของประชากรและชุมชนเมือง ทำให้มีการนำเอาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมาเป็นปัจจัยพื้นฐานในการผลิต โดยเฉพาะในพื้นที่หรือประเทศที่มีความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติสูงที่มักจะถูกดึงเอาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมาใช้ประโยชน์จนเกินศักยภาพ ซึ่งจะเห็นได้จากการที่ทรัพยากรธรรมชาติขาดความอุดมสมบูรณ์ และคุณภาพสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรมลงอย่างต่อเนื่อง สวนทางกับการเจริญเติบโตของภาคต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นภาคเศรษฐกิจ อุตสาหกรรม การท่องเที่ยว ผสมกับผลจากการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศโลก ในปัจจุบันเริ่มปรากฏให้เห็นเป็นระยะๆ โดยเฉพาะในรอบ ๑๐ ปีที่เกิดปัญหายุ่งยากทางธรรมชาติที่เกิดขึ้นบ่อยและมีแนวโน้มรุนแรงขึ้นเรื่อยๆ ในหลายพื้นที่ของโลกทั้งระดับอนุภูมิภาคที่สูงขึ้นทุกปี ความแปรปรวนของสภาพภูมิอากาศ เหตุการณ์แผ่นดินไหว อุทกภัย พายุต่างๆ ซึ่งสาเหตุที่กล่าวถึงทั้งหมด ล้วนมีผลต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทั้งโดยตรงและโดยอ้อม รวมไปถึงต่อความเป็นอยู่ของประชาชนในที่สุด

ประเทศไทยเป็นหนึ่งในประเทศที่ประสบปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรม ซึ่งนอกจากจะเกิดจากการใช้ประโยชน์ของประชากรในประเทศ และการขยายตัวของชุมชนที่เพิ่มขึ้นแล้ว ยังมีสาเหตุหลักมาจากการปรับตัวไปสู่การเป็นประเทศที่ผู้นำทางเศรษฐกิจในภูมิภาคอาเซียน ที่นำทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจำนวนมากมาขายมหาศาล โดยขาดการฟื้นฟูบำรุงรักษา ซึ่งจากรายงานสถานการณ์สิ่งแวดล้อมระหว่าง ปี พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔ ที่ได้ติดตาม ตรวจสอบ และรายงานสถานการณ์และปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศ ดังนี้

สถานการณ์ทรัพยากรธรรมชาติ

๑) **ทรัพยากรดิน** พบปัญหาดินมีคุณภาพเสื่อมโทรม ซึ่งมีสาเหตุหลักสำคัญ ๓ ประการ ได้แก่ การใช้ประโยชน์ที่ดินติดต่อกันเป็นเวลานาน การเสื่อมโทรมโดยสมบัติทางด้านกายภาพ เคมี และชีวภาพ และปัญหาพิบัติภัยธรรมชาติ โดยจากข้อมูลล่าสุดในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ รายงานสถานการณ์สิ่งแวดล้อมพบที่ดินที่มีปัญหาด้านเกษตรกรรม ๘๖ ล้านไร่ และปัญหาการชะล้างพังทลายของดิน ๑๐๘.๘๗ ล้านไร่ นอกจากนี้ยังพบปัญหาการใช้ดินไม่เหมาะสมกับสมรรถนะที่ดิน โดยพื้นที่เกษตรกรรมลดลงเหลือ ๑๗๑.๕๘ ล้านไร่ และพื้นที่ป่าลดลงเหลือ ๑๐๗.๖ ล้านไร่ ในปี พ.ศ. ๒๕๕๒ ในขณะที่พื้นที่ชุมชนและสิ่งปลูกสร้าง ๔.๗๐ ล้านไร่ เพิ่มขึ้นเป็น ๑๕.๑๑ ล้านไร่ ในปี พ.ศ. ๒๕๕๒ ทำให้เกิดปัญหาเรื่องการใช้ประโยชน์ที่ดินและการถือครองที่ดินตามมา

๒) **ทรัพยากรป่าไม้** ปัจจุบันยังคงมีการสูญเสียพื้นที่ป่าไม่อย่างต่อเนื่อง เนื่องจากจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้นทำให้ความต้องการใช้ที่ดินเพิ่มมากขึ้นด้วย จึงเกิดการบุกรุกพื้นที่ป่าติดต่อกันมา ซึ่งจากสถิติของกรมป่าไม้ในรอบปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๒ มีการบุกรุกทำลายทรัพยากรป่าไม้ ๑๙,๖๐๕ ไร่และมีพื้นที่ป่าไม้เหลืออยู่เพียง ๑๐๗.๖ ล้านไร่ นอกจากนี้ยังพบปัญหาความขัดแย้งในการใช้พื้นที่ป่าอนุรักษ์ระหว่างประชาชนกับภาครัฐ โดยมีสาเหตุมาจากการที่ราษฎรจำนวนมากเข้าไปทำมาหากินและอยู่อาศัยในที่ดินของรัฐจนเกิดเป็นข้อพิพาทขึ้น

๓) **ทรัพยากรน้ำ** ประเทศไทยในช่วงปี ๒๕๕๒-๒๕๕๓ มีหลายพื้นที่ที่ประสบอุทกภัยอันเนื่องมาจากพายุไต้ฝุ่นและอิทธิพลของลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ และมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ก่อให้เกิดความเสียหายทั้งชีวิตและทรัพย์สินเป็นจำนวนมาก ส่วนการเกิดปัญหายูสเอ็ก/ความแห้งแล้ง ยังคงเกิดขึ้นต่อเนื่อง และมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น

โดยมีสาเหตุหลักจากปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ และสาเหตุจากการกระทำของมนุษย์ โดยปี พ.ศ. ๒๕๕๒ มีหมู่บ้านประสบภัยแล้ง ๑๖,๑๗๐ หมู่บ้าน และปี พ.ศ. ๒๕๕๓ มีหมู่บ้านประสบภัยแล้งสูงสุด ๒๕,๗๙๘ หมู่บ้าน ทั้งนี้ปัญหาที่เกิดขึ้นเนื่องมาจากการบริหารจัดการน้ำที่ยังไม่มีประสิทธิภาพ โดยปริมาณความต้องการน้ำรวมภายในประเทศมีมากกว่าปริมาณน้ำต้นทุน ซึ่งปัจจุบันประเทศไทยมีปริมาณความต้องการน้ำรวม ๗๓,๗๘๘ ล้านลูกบาศก์เมตรต่อปี ในขณะที่ปริมาณน้ำต้นทุนที่มีอยู่สามารถตอบสนองความต้องการใช้น้ำได้เพียงร้อยละ ๗๑ ของความต้องการน้ำรวม ส่งผลกระทบต่อเรื่องไปถึงภาคเกษตรกรรม และปัญหาความขัดแย้งจากการใช้น้ำ

๔) ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง จากการขยายตัวของการพัฒนา การก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐานการท่องเที่ยว และสภาพทางกายภาพที่ถูกเปลี่ยนแปลง ก่อให้เกิดปัญหาการกัดเซาะชายฝั่ง โดยพบว่าการกัดเซาะที่เกิดขึ้นตั้งแต่ชายฝั่งตะวันออกจนถึงชายฝั่งตะวันตกของอ่าวไทยอย่างต่อเนื่องและมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นด้วย นับเป็นปัญหาที่ต้องดำเนินการป้องกันแก้ไขอย่างเร่งด่วน

๕) ความหลากหลายทางชีวภาพ ปัจจุบันพบว่าประเทศไทยยังคงมีการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพอย่างต่อเนื่อง โดยมีสาเหตุสำคัญมาจากการทำลายถิ่นที่อยู่อาศัยตามธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมของระบบนิเวศ เช่น การตัดไม้ทำลายป่าและการเผาป่า การเน่าเสียของแม่น้ำลำคลอง การเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ที่ดิน เช่น การปรับเปลี่ยนป่าชายเลนเป็นนาุ้ง การใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างไม่เหมาะสม รวมถึงการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และการแพร่ระบาดของชนิดพันธุ์ต่างถิ่น ส่งผลให้เกิดความสูญเสียความหลากหลายของสิ่งมีชีวิตและสร้างความเสียหายให้แก่ระบบนิเวศ

สถานการณ์มลพิษและคุณภาพสิ่งแวดล้อม

๑) คุณภาพน้ำ สถานการณ์คุณภาพน้ำในแหล่งน้ำจืดในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๔๘-๒๕๕๒ โดยรวมอยู่ในเกณฑ์ที่ดีขึ้นและมีแนวโน้มดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง สัดส่วนแหล่งน้ำที่อยู่ในเกณฑ์ที่ดีเพิ่มจาก ร้อยละ ๑๗ ในปี พ.ศ. ๒๕๔๘ เป็นร้อยละ ๓๒ ในปี พ.ศ. ๒๕๕๒ นอกจากนี้ยังพบว่าคุณภาพน้ำทะเลชายฝั่งมีแนวโน้มเสื่อมโทรมลง และคุณภาพน้ำบาดาลส่วนใหญ่ยังคงอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานน้ำบาดาลที่ใช้บริโภคได้อยู่ จะมีบางพื้นที่ที่มีปัญหาการปนเปื้อนของน้ำใต้ดินและน้ำบาดาลที่เกิดจากกิจกรรมของมนุษย์

๒) คุณภาพอากาศและเสียง โดยคุณภาพอากาศโดยรวมมีแนวโน้มดีขึ้นในช่วง ๑๐ ปีที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบัน ปัญหามลพิษส่วนใหญ่มีสาเหตุหลักเกิดจากยานพาหนะที่ระบายมลพิษเกินมาตรฐานจากการจราจรที่หนาแน่น อุตสาหกรรมสิ่งก่อสร้าง และการเผาในที่โล่ง โดยเฉพาะปัญหาหมอกควันจากการเผาในที่โล่งในพื้นที่ ๘ จังหวัดภาคเหนือตอนบนยังคงเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นในช่วงหน้าแล้งของทุกปี ส่วนระดับเสียงยังคงมีปัญหาบริเวณริมเส้นทางจราจรที่พบเกินมาตรฐาน และพื้นที่ชุมชนรอบท่าอากาศยาน หรือใกล้กับโรงงานอุตสาหกรรมหรือสถานบันเทิงในชุมชน

๓) ขยะมูลฝอย ปริมาณขยะมูลฝอยโดยรวมของประเทศเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง เฉลี่ยร้อยละ ๑ ต่อปี โดยในปี พ.ศ. ๒๕๕๒ มีปริมาณขยะมูลฝอยทั่วประเทศ ๑๕.๑๑ และได้รับการจัดการอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการประมาณ ๕.๙๗ ล้านตัน หรือร้อยละ ๔๐ ของปริมาณขยะมูลฝอยทั่วประเทศ และได้มีการคัดแยกและนำขยะกลับมาใช้ใหม่ร้อยละ ๘๒

๔) ของเสียอันตราย ในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๕๑-๒๕๕๒ ปริมาณของเสียอันตรายมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ส่วนใหญ่เป็นของเสียอันตรายจากภาคอุตสาหกรรมประมาณ ๒.๓๗ ล้านตัน คิดเป็นร้อยละ ๗๗ ของ

ปริมาณของเสียอันตรายทั้งหมด ส่วนที่เหลืออีก ๐.๗๐ ล้านตัน คิดเป็นร้อยละ ๒๓ เป็นของเสียอันตรายจากชุมชน ส่วนปัญหาที่พบ

เป็นการลักลอบทิ้งของเสียอันตรายจากชุมชนปะปนกับขยะมูลฝอยทั่วไป

๕) สิ่งแวดล้อมเมืองและชุมชน การเพิ่มขึ้นของประชากรในเขตเมืองส่งผลต่อการขยายตัวของเมือง และทำให้เกิดปัญหาด้านต่างๆ ตามมา ได้แก่ ปัญหาความขัดแย้งด้านการใช้ที่ดิน ปัญหาภูมิทัศน์ของเมือง ปัญหาสิ่งแวดล้อมด้านต่างๆ เช่น มลพิษจากขยะ น้ำเสีย อากาศเสีย เสียงดัง ฝุ่นละออง เป็นต้น

สถานการณ์การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยธรรมชาติ

๑) การปล่อยก๊าซเรือนกระจก จากข้อมูลทางสถิติปี พ.ศ. ๒๕๔๓ มีปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก รวม ๒๒๙.๐๘ ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า โดยภาคพลังงานมีการปล่อยก๊าซเรือนกระจกมากที่สุด ใน ปริมาณ ๑๕๙.๓๙ ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ ๖๙.๖ ของการปล่อยก๊าซเรือนกระจกทั้งหมด ของประเทศ รองลงมาเป็นภาคการเกษตร ๕๑.๘๘ ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า ภาคกระบวนการ อุตสาหกรรม ๑๖.๓๙ ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า และภาคของเสีย ๙.๓๒ ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์ เทียบเท่า และภาคการเปลี่ยนแปลงการใช้พื้นที่และป่าไม้มีปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกน้อยกว่าปริมาณดูด กลับทำให้มีค่าการปล่อยก๊าซเรือนกระจกรวมเท่ากับ -๗.๙๐ ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า และตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๓-๒๕๔๗ ยังคงมีปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพิ่มขึ้นทุกปี ในอัตราร้อยละ ๓.๘ ต่อปี โดยภาคพลังงานมี การปล่อยก๊าซเรือนกระจกมากที่สุด ในขณะที่ภาคการเปลี่ยนแปลงการใช้พื้นที่และป่าไม้มีปริมาณการดูดกลับก๊าซ เรือนกระจกเพิ่มขึ้นอยู่ ร้อยละ ๖๖.๘ ต่อปี แต่อย่างไรก็ดี ปัจจุบันได้มีการแก้ไขปัญหการเปลี่ยนแปลงสภาพ ภูมิอากาศและการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกมากขึ้น โดยการดำเนินการในเรื่องต่างๆ เช่น การกำหนดเครื่องมือ ในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกทั้งเครื่องมือทางด้านกฎหมาย เครื่องด้านเศรษฐศาสตร์ เครื่องมือด้านสังคม และเครื่องมือด้านการสร้างจิตสำนึก โดยมีแนวทางในการเพิ่มแหล่งดูดซับก๊าซคาร์บอนและลดการปล่อยก๊าซเรือน กระจกจากแหล่งกำเนิด รวมถึงการสนับสนุนเพื่อสร้างองค์ความรู้และเพิ่มศักยภาพในการดำเนินการ และกลไก การมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก รวมทั้งการจัดทำยุทธศาสตร์หรือนโยบาย ระดับชาติในเรื่องของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางในการดำเนินการแก้ไขและ รongรับปัญหา ตลอดจนพัฒนาศักยภาพทุกภาคส่วนให้สามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศได้อย่างมี ประสิทธิภาพในระยะยาว

๒) ภัยธรรมชาติ โดยส่วนใหญ่ลักษณะของภัยธรรมชาติที่เกิดขึ้นในช่วงที่ผ่านมา ได้แก่ อุทกภัย ความแห้ง แล้ง การกัดเซาะชายฝั่งทะเล และธรณีพิบัติภัยที่เกิดจากกระบวนการทางธรณีวิทยา เช่น แผ่นดินไหว ดินถล่ม หลุมยุบ ซึ่งภัยธรรมชาติที่เกิดขึ้นก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสร้างความเสียหายต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ที่ปัจจุบันมีแนวโน้มทวีความรุนแรงมากขึ้น โดยเฉพาะปัญหาภัยแล้ง อุทกภัย การกัดเซาะชายฝั่งทะเล ธรณีพิบัติภัย แผ่นดินไหว ดินถล่ม สึนามิ ซึ่งแนวโน้มการเกิดถี่ขึ้น นอกจากนี้การเปลี่ยนแปลงของอุณหภูมิที่เพิ่มสูงขึ้น และการ เปลี่ยนแปลงของปริมาณน้ำฝน ยังเป็นผลที่เกิดขึ้นจากธรรมชาติที่ก่อให้เกิดผลกระทบที่เกี่ยวข้องกับภัยธรรมชาติและ มีต่อการดำรงชีวิตด้วยเช่นกัน

๓) ความเสี่ยงและผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศต่อประเทศไทย พบว่าการปล่อย ก๊าซเรือนกระจกจากกิจกรรมทางเศรษฐกิจต่างๆ เช่น การใช้พลังงานในกระบวนการผลิตภาคอุตสาหกรรมภาค

ขนส่ง ภาคเกษตรกรรม ฯลฯ เป็นสาเหตุทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศส่งผลกระทบต่อให้อุณหภูมิของโลกเพิ่มสูงขึ้น ระดับน้ำทะเลสูงขึ้นสูง ผลกระทบต่อระบบนิเวศและความหลากหลายทางชีวภาพ ผลกระทบต่อการเกษตร สุขภาพ การเกิดสภาพอากาศรุนแรง และภัยพิบัติทางธรรมชาติ ผลกระทบต่อชีวิตและทรัพย์สิน รวมถึงภาคเศรษฐกิจและสังคมด้วย

๔) การปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ในปัจจุบันประเทศไทยได้มีแนวทางในการปรับตัวทั้งการปรับตัวแบบเฉพาะหน้า เช่น ในภาคเกษตรการกระจายความเสี่ยงด้วยการปลูกพืชหลากหลายชนิดการปรับเปลี่ยนเวลาการเพาะปลูก หรือชุมชนที่อาศัยอยู่บริเวณชายฝั่งทะเลมีการปรับตัวโดยการย้ายบ้านออกจากพื้นที่ดินที่ถูกกัดเซาะ การสร้างแนวป้องกันเพื่อลดการกัดเซาะชายฝั่ง การอนุรักษ์ป่าต้นน้ำและการปรับตัวแบบมีการวางแผน เช่น การพัฒนาความรู้ความเข้าใจต่อความเสี่ยงของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การพัฒนาศักยภาพในการปรับตัว การพัฒนามาตรการช่วยเหลือ เช่น ระบบเตือนภัย เป็นต้น

แต่อย่างไรก็ตาม ภายใต้สภาพปัญหาและผลกระทบที่เกิดขึ้นจากภาวะทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรมและขาดแคลน สืบเนื่องไปจนถึงผลกระทบจากปัญหาภาวะโลกร้อนและความผันผวนจากผลของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยธรรมชาติที่ทวีความรุนแรงขึ้นในแต่ละปี ทำให้ทั่วโลกเกิดการตื่นตัวด้านการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระแสสังคมหันมาสนใจและใส่ใจสิ่งแวดล้อมมากยิ่งขึ้น ซึ่งประเทศไทยมีกฎหมาย นโยบายและแผนด้านการจัดการคุณภาพทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ภายใต้ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาในมิติด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙) และแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙ โดยยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ในการสร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรม ให้ความสำคัญกับการสร้างเศรษฐกิจสร้างสรรค์ และเศรษฐกิจที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Creative and Green Economy) นำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน รวมทั้งสร้างภูมิคุ้มกันจากแรงกดดันจากสถานการณ์ต่างๆ ทั้งภายในและภายนอกประเทศ ด้วยการเป็นภาคสมาชิกภายใต้ข้อตกลง อนุสัญญาพันธกรณีด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมต่างๆ ระหว่างประเทศ ตลอดจนการเตรียมความพร้อมในการปรับตัวไปสู่การเป็นสังคมสีเขียว (Green Society) เพื่อรองรับและบรรเทาปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศมาเป็นกรอบแนวทางการกำหนดกรอบแนวคิดและทิศทางในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศ เพื่อเป็นแนวทางไปสู่การปฏิบัติต่อไป

๑.๒ การวิเคราะห์ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภัยคุกคาม

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในฐานะหน่วยงานรับผิดชอบหลักในการแปลงแผนและนโยบายด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยมีหน้าที่จัดทำแผนยุทธศาสตร์ของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และถ่ายทอดให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไปสู่การปฏิบัติ ดังนั้นการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จึงมีความจำเป็นที่จะต้องศึกษา วิเคราะห์ ประเด็นและสถานการณ์ด้านสิ่งแวดล้อมที่สำคัญในแต่ละช่วงระยะเวลาควบคู่ไปกับแผนและนโยบาย

ระดับประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อกำหนดทิศทางในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์และการดำเนินงานของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ดังนี้

จุดแข็ง

๑) กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นหน่วยงานที่มีบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถ ตลอดจนทักษะ ความเชี่ยวชาญทั้งในด้านวิชาการ และด้านการวางแผนนโยบาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมสาขาเฉพาะด้าน

๒) กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีหน่วยงานภายในสังกัดที่มีความเชี่ยวชาญในการรับผิดชอบภารกิจเฉพาะด้าน ประกอบด้วยภารกิจด้านทรัพยากรธรรมชาติ ได้แก่ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช กรมป่าไม้ กรมทรัพยากรธรณี กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง กรมทรัพยากรน้ำ กรมทรัพยากรน้ำบาดาล ภารกิจด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ กรมควบคุมมลพิษ กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม และภารกิจด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้แก่ สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สำนักงานปลัดกระทรวง ซึ่งเป็นกลไกที่ทำหน้าที่ขับเคลื่อนการปฏิบัติในแต่ละด้านที่เกี่ยวข้องให้สามารถบรรลุเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๓) กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีเครือข่ายในการสนับสนุนการดำเนินงานและบริหารจัดการตามภารกิจด้านทรัพยากรธรรมชาติทั่วทุกภูมิภาคของประเทศ ทั้งภาครัฐ และภาคประชาชน เช่น เครือข่ายอาสาสมัครพิทักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เครือข่ายราษฎรอาสาสมัครพิทักษ์ป่า เครือข่ายคณะกรรมการลุ่มน้ำทั่วประเทศ เป็นต้น รวมทั้งมีหน่วยงานปฏิบัติการกิจในระดับพื้นที่ ได้แก่ สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาค สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด ทำให้สามารถขับเคลื่อนการทำงานได้อย่างสะดวกและคล่องตัว สามารถเข้าถึงพื้นที่ได้ทันทีที่เกิดปัญหาที่เกี่ยวข้องกับภารกิจงานที่รับผิดชอบ

จุดอ่อน

๑) ในการดำเนินงานตามภารกิจหน้าที่ของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ยังขาดความต่อเนื่องในการปฏิบัติงาน สืบเนื่องมาจากภารกิจหลายส่วนของกระทรวงถูกกำหนดขึ้นโดยผู้บริหารมิใช่ภารกิจที่กำหนดไว้ในแผนปฏิบัติราชการของกระทรวง ดังนั้นเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงผู้บริหารจึงทำให้แนวนโยบาย/แนวทางในการปฏิบัติเปลี่ยนตามไปด้วย ส่งผลให้การปฏิบัติงานต้องหยุดชะงักหรือปรับเปลี่ยนวิธีการดำเนินงานทำให้เกิดความล่าช้า

๒) วัฒนธรรมองค์กรเกี่ยวกับการบริหารงานของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ส่งผลให้ขาดการบูรณาการในการทำงานร่วมกัน แต่ละหน่วยงานมีการกำหนดเครื่องมือและกลไกในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นแบบแยกส่วน ทำให้เกิดความซ้ำซ้อน หรือช่องว่างในการปฏิบัติงาน เช่น ภารกิจหน้าที่ของกรมป่าไม้กับกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ภารกิจของกรมควบคุมมลพิษกับสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาค สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ส่งผลต่อการกำหนดบทบาทหน้าที่ของหน่วยงานในการดำเนินงาน ทำให้บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไม่ได้เต็มประสิทธิภาพ

๓) ในการปฏิบัติงานระดับหน่วยงานยังขาดกระบวนการ แนวทางวิธีการปฏิบัติที่ทันสมัย และรับกับสถานการณ์ปัจจุบัน เช่น ระบบเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ การรับ-ส่งงาน หรือการประชุมผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ซึ่งมีความสะดวก รวดเร็ว ลดขั้นตอนกระบวนการทำงาน และช่วยประหยัดทรัพยากร ซึ่งในปัจจุบันการทำงานส่วนใหญ่ยังอยู่ในรูปแบบหรือวิธีการเดิม ทำให้เกิดความล่าช้า และสิ้นเปลืองทรัพยากรในแต่ละขั้นตอนของการทำงาน

๔) ขาดความพร้อมและความทั่วถึงเพียงพอของเทคโนโลยี อุปกรณ์ เครื่องมือสนับสนุนการปฏิบัติงาน ซึ่งปัจจุบันหลายภารกิจยังขาดเครื่องมือ อุปกรณ์ที่ทันสมัย การขาดฐานข้อมูลและระบบสารสนเทศที่ทันสมัยและเป็นปัจจุบัน ทำให้ไม่สามารถนำไปใช้ปฏิบัติงานได้เต็มประสิทธิภาพ เกิดเป็นอุปสรรคในการปฏิบัติงาน

๕) บุคลากรขาดแรงจูงใจในการทำงาน เนื่องจากภาวะกดดันด้านต่างๆ เช่น การเมืองภายในองค์กร ระบบธรรมาภิบาลและความโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ ทำให้ขาดขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน

โอกาส

๑) ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของโลก การเกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติบ่อยและรุนแรงขึ้น ส่งผลทุกภาคส่วนตระหนักถึงความสำคัญกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมากยิ่งขึ้น เป็นโอกาสที่ช่วยสนับสนุนการทำงานของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เกิดประสิทธิภาพและบรรลุเป้าหมาย รวมทั้งหน่วยงานภายในสังกัดกระทรวงมีการเตรียมความพร้อมในการปฏิบัติงานมากยิ่งขึ้น

๒) ประเทศไทยให้ความสำคัญกับการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยกำหนดเป็นยุทธศาสตร์ระดับชาติด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตั้งแต่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พระราชบัญญัติการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๓๕ นโยบายรัฐบาล รวมทั้งมีการกำหนดกฎหมาย กฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อใช้เป็นกฎระเบียบ ข้อบังคับในการปฏิบัติให้กับประชาชนในทุกระดับเป็นการสนับสนุนการทำงานของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงให้ปฏิบัติงานได้อย่างเต็มที่ นอกจากนี้รัฐบาลยังกำหนดนโยบายด้านที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นนโยบายในการบริหารประเทศ ซึ่งช่วยกำหนดแนวทางและทิศทางการทำงานของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

๓) ความก้าวหน้า และการพัฒนาเทคโนโลยีด้านต่างๆ โดยเฉพาะความทันสมัยของเครื่องมือและระบบเทคโนโลยีสารสนเทศสามารถช่วยสนับสนุนการปฏิบัติงาน การเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร การติดตาม และเฝ้าระวังสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เข้าถึงข้อมูลสะดวกและรวดเร็ว ทำให้การเกิดประสิทธิภาพในการทำงานยิ่งขึ้น

๔) การใช้ภาคีกฎหมาย พันธกรณี อนุสัญญา โดยการประสานความร่วมมือกับประเทศ กลุ่มประเทศสมาชิก ทำให้เกิดการผลักดันการดำเนินงานด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งสนับสนุนการดำเนินงานของกระทรวงทางด้านการเงิน การถ่ายทอดความรู้และเทคโนโลยี การเสริมสร้างศักยภาพบุคลากรและองค์กร และความร่วมมือด้านวิจัยและพัฒนา

๕) กระแสการดำเนินรอยตามแนวพระราชดำริโดยใช้หลักการปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และกระแสสังคมเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ทำให้เกิดการตื่นตัวและตระหนักถึงความสำคัญของสิ่งแวดล้อม นำไปสู่

การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมดำรงชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมถึงการแสดงความรับผิดชอบต่อสังคมด้านสิ่งแวดล้อมของภาคเอกชนและภาคธุรกิจเป็นการส่งเสริมการปฏิบัติงานของกระทรวงให้เป็นรูปธรรมที่ชัดเจน

ภัยคุกคาม

๑) ภาวะคุกคามทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยมนุษย์ ทำให้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรมและลดปริมาณลงเรื่อยๆ ทำให้การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ในการดูแล ปกป้องทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเข้มงวดยิ่งขึ้น

๒) สถานการณ์การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของโลก การเกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติที่รุนแรงและบ่อยขึ้น ส่งผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เกิดความเสียหาย จำเป็นต้องศึกษา และหาแนวทางในการปกป้อง พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้นตามสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป

๓) ระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยมที่มุ่งเน้นการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศมากกว่าความสมดุลระหว่างเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ทำให้การดึงเอาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยไม่คำนึงถึงขีดจำกัดของทรัพยากรและผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ทำให้ทรัพยากรเกิดความเสื่อมโทรมลงเรื่อยๆ ส่งผลให้กระทรวงต้องมีการบริหารจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น

(๒) การวิเคราะห์เปรียบเทียบ เพื่อกำหนดทางเลือก

จุดแข็ง กับ โอกาส (SO) มีทางเลือกดังต่อไปนี้ นำจุดแข็งไปเพิ่มโอกาส/เอาโอกาสมาใช้

จุดแข็ง	โอกาส	ทางเลือก
๑. บุคลากรมีความรู้ความสามารถ	๑. มียุทธศาสตร์ นโยบาย ระดับประเทศ	๑. อนุรักษ์ พื้นฟู และบริหารจัดการทรัพยากรเพื่อรักษาสมดุลและเป็นฐานที่มั่นคงของการพัฒนาประเทศ และสอดคล้องกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๒. หน่วยงานมีศักยภาพความพร้อมในการปฏิบัติงานตามภารกิจ	๒. ความก้าวหน้า การพัฒนา ด้านเทคโนโลยี เครื่องมือ อุปกรณ์และระบบสารสนเทศ	๒. สร้างเครือข่ายในการติดตาม และเฝ้าระวังภัยพิบัติโดยความร่วมมือจากภาคประชาชนและเครือข่ายองค์กรที่เกี่ยวข้อง
๓. มีเครือข่ายในการทำงาน	๓. ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศ กระตุ้นการทำงานให้กับหน่วยงาน	๓. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและพัฒนาองค์ความรู้ศักยภาพคนในทุกภาคส่วนพร้อมปรับปรุงพัฒนาและบังคับใช้กฎหมาย รวมทั้งระบบความร่วมมือกับต่างประเทศให้เหมาะสมและทันสมัย
	๔. มีกฎหมาย กฎระเบียบ พินัยกรรม อนุสัญญา ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ	๔. กำกับดูแล ติดตามและตรวจสอบการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องให้มีผลบังคับทั่วถึงเท่าเทียมและสอดคล้องกับเจตนารมณ์
	๕. กระแสสังคมในการอนุรักษ์ รักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม	๕. สร้างความเข้มแข็งให้แก่องค์กร ภาคี และเครือข่ายภายนอก เพื่อระดมความร่วมมือในการคุ้มครองและฟื้นฟูความสมบูรณ์ของสิ่งแวดล้อม
		๖. พัฒนาจิตสำนึก ความรู้ และความเข้าใจให้แก่ภาคประชาชนในการอนุรักษ์ พื้นฟู และร่วมกันจัดการ

จุดแข็ง	โอกาส	ทางเลือก
		ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๗. พัฒนabatบาทและจุดยืนในเวทีระหว่างประเทศเพื่อความร่วมมือในการคุ้มครองและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๘. ถ่ายทอดและประยุกต์ใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมเพื่อการแก้ไขและการป้องกันปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ๙. พัฒนารูปแบบและส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ๑๐. ส่งเสริมการพัฒนาธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการดูแล รักษา และยกระดับคุณภาพทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๑๑. พัฒนาระบบสารสนเทศและเทคโนโลยีสนับสนุน การดำเนินภารกิจให้ครอบคลุมทั่วทั้งองค์กร

จุดแข็ง กับภัยคุกคาม (ST) มีทางเลือกดังต่อไปนี้ นำจุดแข็งไปลดอุปสรรค/กำจัดภัยคุกคาม

จุดแข็ง	ภัยคุกคาม	ทางเลือก
๑. บุคลากรมีความรู้ความสามารถ ๒. หน่วยงานมีศักยภาพความพร้อมในการปฏิบัติงานตามภารกิจ ๓. มีเครือข่ายในการทำงาน	1. ภาวะการถูกคุกคามด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 2. สถานการณ์การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ 3. ระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยม	๑. พัฒนาและส่งเสริมการใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดอย่างยั่งยืนและเป็นธรรม ๒. กลไกการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำแบบบูรณาการและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนให้มีการใช้ทรัพยากรน้ำเป็นฐานในการพัฒนาประเทศและคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน ๓. สร้างความเข้มแข็งให้แก่องค์กร ภาคี และเครือข่ายภายนอก เพื่อระดมความร่วมมือในการคุ้มครองและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๔. ส่งเสริมการพัฒนาธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการดูแล รักษา และยกระดับคุณภาพทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๕. พัฒนาระบบการเรียนรู้ในการสร้างสมดุลและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมบนพื้นฐานภูมิปัญญาท้องถิ่น ๖. สนับสนุนระบบการประเมินและการกำกับดูแลองค์กรโดยยึดหลักธรรมาภิบาล ๗. พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีขีดความสามารถในการดำเนินภารกิจร่วมกับภาคีและเครือข่าย

จุดแข็ง	ภัยคุกคาม	ทางเลือก
		๘. พัฒนาจิตสำนึก ความรู้ และความเข้าใจให้แก่ภาคประชาชนในการอนุรักษ์ ป่าไม้ และร่วมกันจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๙. พัฒนาความรู้ในการจัดการมลพิษและของเสีย รวมทั้งเสริมสร้างความรับผิดชอบต่อสังคมแก่ผู้ก่อมลพิษ ๑๐. ประยุกต์เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์ เพื่อการควบคุมมลพิษ และการจัดการของเสีย ๑๑. ปรับปรุงและพัฒนากฎหมายที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องกับสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงและมุ่งเน้นสร้างความเป็นธรรม ๑๒. กำกับ ดูแล ติดตามและตรวจสอบการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องให้มีผลบังคับทั่วถึง เท่าเทียมและสอดคล้องกับเจตนารมณ์ ๑๓. ปรับเปลี่ยนแนวคิดและวิธีการใช้งบประมาณให้มีประสิทธิภาพ และเชื่อมโยงงานเพื่อร่วมทุนกับภาคีเครือข่าย ๑๔. สนับสนุนระบบการประเมินและการกำกับดูแลองค์กรโดยยึดหลักธรรมาภิบาล ๑๕. พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีขีดความสามารถในการดำเนินการกิจกรรมร่วมกับภาคและเครือข่าย ๑๖. ส่งเสริมวัฒนธรรมองค์กรให้เข้มแข็งและบรรยากาศในการทำงานที่เอื้ออำนวยต่อการร่วมมือกันขับเคลื่อนภารกิจ

จุดอ่อน กับโอกาส (WO) มีทางเลือกดังต่อไปนี้ นำโอกาสไปลบจุดอ่อน/ปรับปรุงตนเอง

จุดอ่อน	โอกาส	ทางเลือก
๑. การเมืองในองค์กร/การเปลี่ยนแปลงผู้บริหาร ๒. ขาดการบูรณาการระหว่างหน่วยงาน ความแตกต่างของวัฒนธรรมองค์กร ๓. ระบบ กระบวนการทำงานที่ไม่ทันสมัย ขาดความพร้อมและความเพียงพอของเทคโนโลยี อุปกรณ์	๑. มียุทธศาสตร์ นโยบาย ระดับประเทศ ๒. ความก้าวหน้า การพัฒนาด้านเทคโนโลยี เครื่องมือ อุปกรณ์และระบบสารสนเทศ ๓. ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศ กระตุ้นการทำงานให้กับหน่วยงาน ๔. มีกฎหมาย กฎระเบียบ พันธกรณี อนุสัญญา ทั้งภายในประเทศ	๑. อนุรักษ์ ป่าไม้ และบริหารจัดการทรัพยากรเพื่อรักษาสมดุลและเป็นฐานที่มั่นคงของการพัฒนาประเทศ และสอดคล้องกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ๒. พัฒนาและส่งเสริมการใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดอย่างยั่งยืนและเป็นธรรม ๓. พัฒนาระบบฐานข้อมูลภูมิศาสตร์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน ๔. กลไกการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำแบบบูรณาการ และส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนให้มีการใช้ทรัพยากรน้ำ เป็นฐานในการพัฒนาประเทศและ

จุดอ่อน	โอกาส	ทางเลือก
และเครื่องมือสนับสนุน ในการปฏิบัติงาน บุคลากรขาดแรงจูงใจ ในการทำงาน	และต่างประเทศ ๕. กระแสสังคมในการอนุรักษ์ รักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม	คุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน ๕. พัฒนาและฟื้นฟูแหล่งน้ำเพื่อเพิ่มน้ำต้นทุน เพิ่ม ประสิทธิภาพการกระจายน้ำ บูรณาการน้ำผิวดิน ใต้ ดิน และกำหนดมาตรฐานพัฒนาระบบน้ำสะอาด ๖. พัฒนามาตรการและระบบบริหารจัดการพิบัติภัยอย่าง มีประสิทธิภาพ ๗. พัฒนาระบบการพยากรณ์ความเสี่ยงและเตือนภัย พิบัติล่วงหน้าในระดับพื้นที่ที่เชื่อมโยงกันหลายมิติให้ สามารถรองรับกับสภาพอากาศและโอกาสภัยพิบัติ ทางธรรมชาติที่รุนแรง ๘. สร้างเครือข่ายในการติดตาม และเฝ้าระวังภัยพิบัติ โดยความร่วมมือจากภาคประชาชนและเครือข่าย องค์กรที่เกี่ยวข้อง ๙. สร้างความตระหนักเตรียมพร้อมบรรเทาปัญหาและ รองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพสิ่งแวดล้อมโดยการใช้ มาตรการทางกฎหมายและมาตรการทางสังคม ๑๐. เพิ่มศักยภาพองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและพัฒนา ความรู้ในการจัดมลพิษและของเสีย รวมทั้งเสริมสร้าง ความรับผิดชอบต่อสังคมแก่ผู้ก่อมลพิษ ๑๑. ถ่ายทอดและประยุกต์ใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมเพื่อ การแก้ไขและการป้องกันปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อ สิ่งแวดล้อม ๑๒. ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการบริโภคสู่สังคมคาร์บอนต่ำ ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและพัฒนาองค์ ความรู้ศักยภาพคนในทุกภาคส่วนพร้อมปรับปรุง พัฒนาและบังคับใช้กฎหมายรวมทั้งระบบความ ร่วมมือกับต่างประเทศให้เหมาะสมและทันสมัย ๑๓. สร้างความเข้มแข็งให้แก่องค์กร ภาครัฐ และเครือข่าย ภายนอก เพื่อระดมความร่วมมือในการคุ้มครองและ ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๑๔. สร้างจิตสำนึกสาธารณะให้แก่ประชาชนในการ อนุรักษ์ ฟื้นฟูและร่วมกันจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ๑๕. ส่งเสริมการพัฒนาธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการดูแล รักษา และยกระดับคุณภาพทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

จุดอ่อน	โอกาส	ทางเลือก
		๑๖. พัฒนาระบบการเรียนรู้ในการสร้างสมดุลและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมบนพื้นฐานภูมิปัญญาท้องถิ่น ๑๗. ปรับปรุงโครงสร้างกลไกการจัดการ และระเบียบปฏิบัติให้มีคุณภาพและความคล่องตัวในการดำเนินการ ๑๘. ปรับเปลี่ยนแนวคิดและวิธีการใช้งบประมาณให้มีประสิทธิภาพ และเชื่อมโยงงานเพื่อร่วมทุนกับภาคีเครือข่ายในระดับ ๑๙. สนับสนุนระบบการประเมินและการกำกับดูแลองค์กรโดยยึดหลักธรรมาภิบาล ๒๐. พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีขีดความสามารถในการดำเนินการกิจร่วมกับภาคีและเครือข่าย ๒๑. เสริมสร้างวัฒนธรรมองค์กรให้เข้มแข็งและบรรยากาศในการทำงานที่เอื้ออำนวยต่อการร่วมมือกันขับเคลื่อนภารกิจ ๒๒. พัฒนาระบบสารสนเทศและเทคโนโลยีสนับสนุนการดำเนินการกิจให้ครอบคลุมทั่วทั้งองค์กร สร้างงานวิจัยและใช้ประโยชน์จากการวิจัยผ่านกระบวนการจัดการความรู้

จุดอ่อน กับภัยคุกคาม (WT) มีทางเลือกดังต่อไปนี้

ปิดจุดอ่อนเพื่อลดอุปสรรค/ลดความเสี่ยง/ หลีกเลี่ยง / หนี

จุดอ่อน	ภัยคุกคาม	ทางเลือก
๑. การเมืองในองค์กร/การเปลี่ยนแปลงผู้บริหาร ๒. ขาดการบูรณาการระหว่างหน่วยงาน ความแตกต่างของวัฒนธรรมองค์กร ๓. ระบบ/กระบวนการทำงานที่ไม่ทันสมัย ๔. ขาดความพร้อมและความเพียงพอของเทคโนโลยี อุปกรณ์ และเครื่องมือสนับสนุน	๑. ภาวะการถูกคุกคามด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๒. สถานการณ์การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ๓. ระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยม	1. พัฒนาและฟื้นฟูแหล่งน้ำเพื่อเพิ่มน้ำต้นทุน เพิ่มประสิทธิภาพการกระจายน้ำ บูรณาการน้ำผิวดิน ใต้ดิน และกำหนดมาตรฐานพัฒนาระบบน้ำสะอาด 2. เพิ่มศักยภาพองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และพัฒนาความรู้ในการจัดการมลพิษและของเสีย รวมทั้งเสริมสร้างความรับผิดชอบต่อสังคมแก่ผู้ก่อมลพิษ 3. ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมผู้บริโภคสู่สังคมคาร์บอนต่ำที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม 4. ปรับปรุงโครงสร้างกลไกการจัดการ และระเบียบปฏิบัติให้มีคุณภาพและความคล่องตัวในการดำเนินการ 5. ปรับเปลี่ยนแนวคิดและวิธีการใช้งบประมาณให้มีประสิทธิภาพ และเชื่อมโยงงานเพื่อร่วมทุนกับภาคี

จุดอ่อน	ภัยคุกคาม	ทางเลือก
ในการปฏิบัติงาน 5. บุคลากรขาดแรงจูงใจในการทำงาน		เครือข่ายภาคี 6. สนับสนุนระบบการประเมินและการกำกับดูแลองค์กรโดยยึดหลักธรรมาภิบาล 7. พัฒนาศักยภาพมนุษย์ให้มีขีดความสามารถในการดำเนินภารกิจร่วมกับภาคีและเครือข่าย 8. เสริมสร้างวัฒนธรรมองค์กรให้เข้มแข็งและบรรยากาศในการทำงานที่เอื้ออำนวยต่อการร่วมมือกันขับเคลื่อนภารกิจ 9. พัฒนาระบบสารสนเทศและเทคโนโลยีสนับสนุนการดำเนินภารกิจให้ครอบคลุมทั่วทั้งองค์กร 10. สร้างงานวิจัยและใช้ประโยชน์จากการวิจัยผ่านกระบวนการจัดการความรู้

ผลการวิเคราะห์

(๑) วิสัยทัศน์

คงความสมบูรณ์ของธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมที่ดี สู่การเป็นฐานการพัฒนาที่ยั่งยืน

บทวิเคราะห์

จากสถานภาพของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศไทยภายใต้การเพิ่มขึ้นของประชากรและการขยายชุมชนเมือง ประกอบกับการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและสังคมของโลกในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมยังคงเป็นปัจจัยสำคัญที่ต้องนำมาใช้ในการพัฒนาประเทศทั้งในภาคเศรษฐกิจ สังคม อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และอื่นๆ มีผลให้ทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพเสื่อมโทรม นอกจากนี้ผลจากการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศโลกที่เกิดขึ้นยังส่งผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทั้งโดยตรงและโดยอ้อม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในฐานะหน่วยงานหลักที่รับผิดชอบดูแล อนุรักษ์ และฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง และเพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ในการปกป้องรักษาทรัพยากรธรรมชาติทุกประเภท ได้แก่ ทรัพยากรที่ดิน สัตว์ป่า ป่าไม้ น้ำ ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง รวมทั้งดูแลรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้อยู่ในระดับมาตรฐาน เพื่อให้ประชากรของประเทศได้มีฐานทรัพยากรธรรมชาติไว้เพื่อใช้ประโยชน์ในการดำรงชีวิตอยู่ภายใต้สิ่งแวดล้อมที่ดีได้ตลอดไป กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และเพื่อให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙) นโยบายรัฐบาล แผนการบริหารราชการแผ่นดิน และแผนอื่นๆที่เกี่ยวข้อง ซึ่งให้ความสำคัญกับการดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อให้ประชาชนสามารถใช้ประโยชน์ได้อย่างยั่งยืนและเกิดประสิทธิภาพสูงสุด ตอบสนองต่อสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจึงกำหนดวิสัยทัศน์ **คงความสมบูรณ์ของธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมที่ดี สู่การเป็นฐานการพัฒนาที่ยั่งยืน** เพื่อให้หน่วยงานในสังกัดกระทรวงร่วมกันดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายต่อไป

(๒) พันธกิจ

สงวน อนุรักษ์ ฟื้นฟู และใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งสร้างคุณค่าที่เชื่อมโยงกับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม โดยการเสริมสร้างระบบและกลไกในการจัดการให้สามารถดำเนินการร่วมกับภาคีเครือข่ายอย่างมีพลังและสอดคล้อง

บทวิเคราะห์

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้ทำการทบทวนพันธกิจของกระทรวงจากเดิม สงวน อนุรักษ์ ฟื้นฟู และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนและบูรณาการเชิงรุก เป็น สงวน อนุรักษ์ ฟื้นฟู และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งสร้างคุณค่าที่เชื่อมโยงกับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม โดยการเสริมสร้างระบบและกลไกในการจัดการให้สามารถดำเนินการร่วมกับภาคีเครือข่ายอย่างมีพลังและสอดคล้อง เพื่อเน้นให้เห็นภารกิจของกระทรวงในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทั้งด้านการสงวน อนุรักษ์ ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ควบคู่ไปกับการสร้างกลไกในการจัดสรรการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้กับ ทุกภาคส่วนให้เกิดความคุ้มค่าและมีประสิทธิภาพสูงสุด ตามอำนาจหน้าที่ บทบาท ภารกิจของแต่ละหน่วยงานในสังกัดกระทรวง

(๓) อำนาจหน้าที่

บทวิเคราะห์

พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ แก้ไขโดยพระราชกฤษฎีกา โอนกรมป่าไม้ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ไปเป็นกรมป่าไม้ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และปรับปรุงอำนาจหน้าที่และกิจการของกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง กรมป่าไม้ และกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๔๖ มาตรา ๒๒ บัญญัติให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการป่าไม้ การสงวน อนุรักษ์ และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การจัดการการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและราชการอื่นตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหรือส่วนราชการที่สังกัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และตามมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรมดังกล่าว บัญญัติให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีส่วนราชการ ดังนี้

- (๑) สำนักงานปลัดกระทรวง
- (๒) กรมควบคุมมลพิษ
- (๓) กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง
- (๔) กรมทรัพยากรธรณี
- (๕) กรมทรัพยากรน้ำ
- (๖) กรมทรัพยากรน้ำบาดาล
- (๗) กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม
- (๗/๑) กรมป่าไม้
- (๘) กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช
- (๙) สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

และตามกฎหมายกระทรวงว่าด้วยกลุ่มภารกิจ พ.ศ. ๒๕๔๕ และ(ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๔๖ ให้จัดกลุ่มภารกิจในกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็น ๓ กลุ่มภารกิจ คือ

(ก) กลุ่มภารกิจด้านทรัพยากรธรรมชาติ

๑. กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง
๒. กรมทรัพยากรธรณี
๓. กรมป่าไม้
๔. กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช

(ข) กลุ่มภารกิจด้านทรัพยากรน้ำในแผ่นดิน

๑. กรมทรัพยากรน้ำ
๒. กรมทรัพยากรน้ำบาดาล

(ค) กลุ่มภารกิจด้านสิ่งแวดล้อม

๑. กรมควบคุมมลพิษ
๒. กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม

(๔) ประเด็นยุทธศาสตร์

1. สงวน อนุรักษ์ พื้นฟูและบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติเพื่อให้ตอบสนองต่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน และสอดคล้องกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
2. บริหารจัดการน้ำผิวดินและน้ำใต้ดินอย่างบูรณาการ มีประสิทธิภาพ เป็นธรรม และยั่งยืน
3. ส่งเสริม กำกับ ดูแลการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นธรรม และยั่งยืน
4. เสริมสร้างขีดความสามารถในการบริหารจัดการพิบัติภัย และระบบเตือนภัยทางธรรมชาติและสาธารณภัย
5. ดูแลรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมและจัดการมลพิษ
6. พัฒนางองค์กร เครื่องมือกลไก องค์ความรู้ รวมทั้งจิตสำนึก และการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

บทวิเคราะห์

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้ทบทวนประเด็นยุทธศาสตร์ของกระทรวงโดยมุ่งเน้นการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมภายใต้สถานการณ์การเปลี่ยนแปลงด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศและของโลกในปัจจุบัน ทำให้กระทรวงมีความจำเป็นต้องกำหนดแนวทางในการบริหารจัดการ โดยมีเป้าหมาย ๓ ประเด็นหลักคือ **ทรัพยากรธรรมชาติทุกประเภทมีความอุดมสมบูรณ์** ได้แก่ ทรัพยากรที่ดิน ป่าไม้และสัตว์ป่า น้ำทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง **สิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดี อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน และมีเครื่องมือกลไกในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม** และได้กำหนดยุทธศาสตร์เพื่อเป็นหลักและแนวทางในการปฏิบัติงาน ให้บรรลุตามเป้าหมาย ๖ ยุทธศาสตร์ ให้ครอบคลุมทั้งการดูแล สงวน อนุรักษ์ และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติทุกประเภท ให้มีสภาพความสมบูรณ์ การดูแลรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม การควบคุมการจัดสรรและใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติอย่างเป็นธรรมและยั่งยืน รวมทั้งการพัฒนาและสร้างกลไกต่างๆ เพื่อให้การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เป็นรูปธรรมและเกิดประสิทธิภาพสูงสุด ทั้งนี้ประเด็นยุทธศาสตร์ที่กำหนดขึ้นอยู่ภายใต้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๕๐ และนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐซึ่งให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน รวมทั้งเพื่อสนองตอบต่อการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ ตลอดจนสอดคล้องกับแผนและนโยบายระดับชาติที่ใช้ในการบริหารประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙) และแผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙ รวมทั้งจะเป็นแนวทางให้กับหน่วยงานในสังกัดกระทรวง การปฏิบัติงานเพื่อสนับสนุนให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมสามารถบรรลุเป้าหมายตามวิสัยทัศน์ที่ได้ตั้งไว้

(๕) เป้าประสงค์

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้กำหนดเป้าประสงค์ในการดำเนินงานไว้ ๙ เป้าประสงค์ ดังนี้

1. ทรัพยากรธรรมชาติทุกประเภทในพื้นที่เป้าหมายมีการอนุรักษ์ พื้นฟู และใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน
2. แหล่งน้ำต้นทุนได้รับการอนุรักษ์ พื้นฟู และบริหารจัดการแบบบูรณาการโดยการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน
3. ประชาชนมีน้ำที่เพียงพอและเหมาะสมกับการใช้ประโยชน์
4. ประชาชนได้รับประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม
5. ประชาชนในพื้นที่เสี่ยงภัยมีความปลอดภัย ลดความสูญเสียชีวิตและทรัพย์สิน
6. พื้นที่หรือกลุ่มเป้าหมายได้รับการบริหารจัดการให้มีคุณภาพสิ่งแวดล้อมดีขึ้น

7. ทุกภาคส่วนมีความพร้อมในการรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
8. ทุกภาคส่วนมีเครื่องมือกลไก และองค์ความรู้สำหรับใช้ในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
9. ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

บทวิเคราะห์

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยหน่วยงานในสังกัดร่วมกันกำหนดเป้าประสงค์ ซึ่งเป็นเป้าหมายหรือผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการที่หน่วยงานจะได้ดำเนินการตามพันธกิจและอำนาจหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย คือ ทรัพยากรธรรมชาติทุกประเภทที่อยู่ในความรับผิดชอบของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีความอุดมสมบูรณ์ และได้รับการจัดสรรการใช้ประโยชน์ได้อย่างทั่วถึงเป็นธรรมและยั่งยืน ตลอดจนมีเครื่องมือกลไก และองค์ความรู้ในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทั้งในเชิงนโยบายและเชิงปฏิบัติการเพื่อนำไปใช้ภายใต้สถานการณ์ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรูปแบบต่างๆ เพื่อให้ประชาชนสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างปลอดภัยภายใต้การดูแลของกระทรวงและทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องซึ่งแต่ละหน่วยงานจะกำหนดเป้าประสงค์ หรือเป้าหมายในการทำงานที่ชัดเจนขึ้นโดยกำหนดเป็นตัวชี้วัดพร้อมทั้งกำหนดกลยุทธ์แนวทางดำเนินการให้ได้ตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ นอกจากนี้เป้าประสงค์ยังได้ถูกกำหนดให้สอดคล้องและตอบสนองต่อเป้าหมายตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙) แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙ ซึ่งเป็นแผนและนโยบายหลักที่ใช้ในการบริหารประเทศ ตลอดจนแผนอื่นๆ ที่มีความเกี่ยวข้องด้วย

(๖) กลยุทธ์

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้กำหนดกลยุทธ์ในการดำเนินงานไว้ ดังนี้

1. สงวน อนุรักษ์ ปันฟู และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติเพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศให้เป็นฐานที่มั่นคงของการพัฒนาประเทศ
2. พัฒนากลไกการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำแบบบูรณาการและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนให้มีการใช้ทรัพยากรน้ำอย่างเป็นธรรมและยั่งยืน
3. พัฒนาและฟื้นฟูแหล่งน้ำเพื่อเพิ่มน้ำต้นทุน เพิ่มประสิทธิภาพการเก็บกักและกระจายน้ำการจัดการน้ำผิวดินร่วมกับน้ำใต้ดิน
4. ส่งเสริมให้มีการใช้ทรัพยากรธรรมชาติให้เกิดประโยชน์สูงสุดเพื่อตอบสนองต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน
5. พัฒนาระบบบริหารจัดการพิบัติภัย ระบบการพยากรณ์ความเสี่ยงและเตือนภัยพิบัติให้มีประสิทธิภาพเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
6. สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับประชาชนและภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในการติดตาม เฝ้าระวัง และเตือนภัยพิบัติธรรมชาติ
7. พัฒนามาตรการเตรียมความพร้อมในการป้องกันบรรเทา และแก้ไขปัญหาเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพสิ่งแวดล้อม
8. เพิ่มศักยภาพองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และพัฒนาความรู้ในการจัดการมลพิษ รวมทั้งสร้างความตระหนักและรับผิดชอบต่อสังคมแก่ผู้ก่อมลพิษ
9. วิจัยและพัฒนา รวมทั้งประยุกต์ใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมเพื่อการป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษ

10. พัฒนางานวิจัย เพื่อนำองค์ความรู้ไปใช้ประโยชน์ด้านบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมบนพื้นฐานภูมิปัญญาท้องถิ่นและเทคโนโลยีสมัยใหม่
11. กำกับ ดูแล และติดตามการบังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพ
12. ส่งเสริมการมีส่วนร่วม สร้างจิตสำนึก และสร้างความเข้มแข็งให้กับทุกภาคส่วน รวมทั้งประสานความร่วมมือกับต่างประเทศ
13. พัฒนาศูนย์ เครื่องมือ และกลไกในการขับเคลื่อนภารกิจการบริหารจัดการอย่างเข้มแข็งและมีประสิทธิภาพ
14. พัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศและเทคโนโลยีการบริหารจัดการให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน

บทวิเคราะห์

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้ทบทวนกลยุทธ์ของกระทรวงเพื่อเป็นแนวทางวิธีการในการดำเนินการให้บรรลุตามเป้าประสงค์ที่ตั้งไว้ ซึ่งจากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของกระทรวง พบว่ากระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมี **จุดแข็ง** ซึ่งเป็นปัจจัยภายในภายองค์กรที่สนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่ตามภารกิจให้มีประสิทธิภาพ ได้แก่ ๑) มีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ ๒) หน่วยงานมีศักยภาพ ความพร้อมในการปฏิบัติงานตามภารกิจ และ ๓) มีเครือข่ายในการทำงาน และยังมี **โอกาส** อันเป็นปัจจัยภายนอกที่เป็นแนวทางที่สามารถช่วยสนับสนุนให้การปฏิบัติงานของกระทรวงบรรลุตามเป้าหมายและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ได้แก่ ๑) การมียุทธศาสตร์ และนโยบายระดับประเทศ เพื่อบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ชัดเจนซึ่งรัฐบาลและภาคส่วนที่เกี่ยวข้องให้ความสำคัญ ๒) การพัฒนาด้านเทคโนโลยี เครื่องมืออุปกรณ์ และระบบสารสนเทศที่เกิดขึ้นในปัจจุบันสามารถช่วยสนับสนุนการปฏิบัติงานได้มากขึ้น ๓) ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศกระตุ้นการทำงานของหน่วยงาน ๔) การมีกฎหมาย กฎระเบียบ พ้นธรณี อนุสัญญา ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ ในการควบคุมและกำกับการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และ ๕) กระแสสังคมในด้านการอนุรักษ์ รักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทำให้กระทรวงและผู้เกี่ยวข้องทั้งหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนมีความตื่นตัวและตระหนักถึงความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้น

อย่างไรก็ตามผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ยังพบ **จุดอ่อน** ซึ่งเป็นปัจจัยภายในองค์กรที่จะมีผลทำให้การปฏิบัติงานตามภารกิจหน้าที่ไม่เป็นไปตามเป้าหมายและมีประสิทธิภาพลดลง ได้แก่ ๑) ปัญหาการเมืองในองค์กร/การเปลี่ยนแปลงผู้บริหาร ๒) การขาดการบูรณาการระหว่างหน่วยงานและความแตกต่างของวัฒนธรรมองค์กร ๓) ระบบและกระบวนการทำงานที่ไม่ทันสมัย ๔) การขาดความพร้อมและความเพียงพอของเทคโนโลยี อุปกรณ์ และเครื่องมือสนับสนุนในการปฏิบัติงาน และ ๕) บุคลากรขาดแรงจูงใจในการทำงาน และพบ **ภัยคุกคาม** ได้แก่ ๑) ภาวะการถูกคุกคามด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๒) สถานการณ์การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และ ๓) ระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยม ซึ่งเป็นปัจจัยภายนอกที่เป็นอุปสรรคทำให้การปฏิบัติงานของกระทรวงมีความยุ่งยากในการบริหารจัดการมากยิ่งขึ้น

ทั้งนี้ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยหน่วยงานภายในสังกัดได้ร่วมกันปรับปรุงและกำหนดกลยุทธ์ขึ้นใหม่ โดยพิจารณานำจุดแข็ง โอกาส และอุปสรรค มาใช้ร่วมประกอบการกำหนดกลยุทธ์ โดยใช้จุดแข็งและโอกาสมาสนับสนุนพัฒนาการทำงานและปิดหรือลดจุดอ่อนและภัยคุกคาม/อุปสรรค เพื่องานบรรลุตามเป้าหมายและให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น รวมทั้งกำหนดกลยุทธ์เพื่อกำจัดหรือลดจุดอ่อนและภัยคุกคามที่เกิดขึ้นเพื่อไม่ให้成为อุปสรรคต่อการทำงานด้วยวิธีการหรือแนวทางการดำเนินการต่างๆ เพื่อให้บรรลุตามเป้าประสงค์ที่ตั้งไว้ โดยมีความสอดคล้องเชื่อมโยงกับพันธกิจ ประเด็นยุทธศาสตร์ และเป้าประสงค์ซึ่งหน่วยงานในสังกัดกระทรวงจะนำกลยุทธ์ในระดับกระทรวงนี้ไปดำเนินการกำหนดกลยุทธ์ระดับหน่วยงานต่อไป

แบบฟอร์ม ๓: ข้อเสนอ

๑. ภารกิจ

๑.๑ การปรับปรุง โดยมีรายละเอียดของแต่ละกรม ดังนี้

ภารกิจที่ต้องยุบเลิก	ภารกิจที่จะถ่ายโอน	ภารกิจที่ต้องดำเนินการโดยส่วนราชการ	ภารกิจที่ต้องดำเนินการโดยหน่วยงานรูปแบบอื่นของรัฐ
ภาพรวมของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม			
ไม่มี	๑. โอนภายในกระทรวง โดยโอนหน่วยงานสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑-๑๖ ซึ่งสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวง ไปสังกัดกรมควบคุมมลพิษ ๒. โอนไปยังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยโอนภารกิจของกรมทรัพยากรน้ำบาดาล ๕ ภารกิจ คือ ๒.๑ การขุดเจาะบ่อน้ำบาดาล มี ๓ กิจกรรม คือ ๑) สำรวจแหล่งน้ำทางธรณีวิทยา ๒) ค่าทดสอบหลุมเจาะ ๓) เจาะบ่อน้ำบาดาลพร้อมสูบน้ำโยก ๒.๒ การพัฒนาเป่าล้างบ่อน้ำบาดาลเดิม ๒.๓ ซ่อมบำรุงรักษาเครื่องสูบน้ำแบบออกลี ๒.๔ การเรียกเก็บค่าใช้น้ำบาดาล ๒.๕ การอนุญาตขุดเจาะบ่อน้ำบาดาลที่มีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางตอนบนน้อยกว่า ๔ นิ้ว (๑๐๐ มิลลิเมตร) และมอบอำนาจการอนุญาตใช้น้ำบาดาลที่อนุญาตใช้ไม่เกินวันละ ๑๐ ลูกบาศก์เมตร ๓. โอนกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ไปรวมกับกรมป่าไม้ ๔. กรมทรัพยากรน้ำบาดาล (ทบ.) มอบหมายให้ผู้อำนวยการสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (ผอ.ทสจ.) เข้าร่วมเป็น	๑. รับผิดชอบภารกิจที่ได้กำหนดไว้ในกฎกระทรวงและมีการปรับปรุงอำนาจหน้าที่ให้เหมาะสม ๒. ทบทวนภารกิจที่กรมทรัพยากรน้ำบาดาล ถ่ายโอนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) ๕ ภารกิจนั้น ในด้านภารกิจการขุดเจาะบ่อน้ำบาดาลซึ่งมีการดำเนินการทั้ง ๓ กิจกรรมนั้น เป็นการสำรวจหาน้ำบาดาลในชั้นรายละเอียดด้วยวิธีการธรณีฟิสิกส์ การทดสอบหลุมเจาะด้วยเครื่องหยั่งธรณี การเจาะบ่อสำรวจชั้นน้ำบาดาลซึ่งจำเป็นต้องใช้บุคลากรที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญระดับสูง จึงจำเป็นต้องดำเนินการทบทวนภารกิจหรือกิจกรรมที่มอบให้ อปท.ว่ามีศักยภาพหรือความพร้อมของบุคลากรที่จะรองรับได้ มากน้อยเพียงไร ๓. ภารกิจดับไฟป่าในพื้นที่ป่าสงวน ซึ่งเดิมเป็นอำนาจหน้าที่ของกรมป่าไม้ที่โอนไปให้องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.)	ไม่มี

ภารกิจ ที่ต้องยุบเลิก	ภารกิจที่จะถ่ายโอน	ภารกิจที่ต้องดำเนินการ โดยส่วนราชการ	ภารกิจที่ต้องดำเนินการ โดยหน่วยงานรูปแบบ อื่นของรัฐ
	คณะอนุกรรมการกลั่นกรองคำขอรับ ใบอนุญาตประกอบกิจการน้ำบาดาลใน แต่ละพื้นที่ ๕. สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (สผ.) มอบหมายภารกิจ ให้สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาค และทสจ. ดังนี้ <u>สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาค</u> ๑. ภายใต้โครงการสนับสนุนการจัดทำแผน ปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพ สิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด มีกิจกรรม ย่อยเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการจัดทำ แผนปฏิบัติการฯ ดังนี้ ๑) ตรวจสอบ สถานภาพระบบ บำบัด น้ำเสียและระบบกำจัดขยะ มูลฝอยในพื้นที่ประสบอุทกภัย ๒) ติดตามและประเมินสมรรถนะการ เดินระบบบำบัดน้ำเสียและระบบ กำจัดขยะมูลฝอย ภายใต้แผน ปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพ สิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัดทั่วประเทศ ๓) สนับสนุนข้อมูลด้านวิชาการแก่ สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมจังหวัดในการจัดทำแผน ปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพ สิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด ๒. พิจารณารายงานผลกระทบ สิ่งแวดล้อมเบื้องต้นและรายงานการ วิเคราะห์ผล กระทบสิ่งแวดล้อมใน เขตพื้นที่คุ้มครอง ๓. ติดตามตรวจสอบและส่งเสริมการ ปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไข ผลกระทบสิ่งแวดล้อมสำหรับโครงการ พัฒนาต่างๆเป็นภารกิจที่สามารถ มอบให้ ทสจ. ได้ เช่น กิจกรรมประเภท		

ภารกิจ ที่ต้องยุบเลิก	ภารกิจที่จะถ่ายโอน	ภารกิจที่ต้องดำเนินการ โดยส่วนราชการ	ภารกิจที่ต้องดำเนินการ โดยหน่วยงานรูปแบบ อื่นของรัฐ
	ที่อยู่อาศัย โรงแรม เหมืองแร่ อุตสาหกรรม เป็นต้น ในลักษณะที่ เป็นการติดตาม ตรวจสอบทั่วไปซึ่ง เป็นงานประจำ ๔. การให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อ โครงการหรือกิจกรรมที่ขอสนับสนุน เงินจากกองทุนสิ่งแวดล้อม ๕. แปลงนโยบาย มาตรการและแผน การอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความ หลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม ใน ประเด็นการบริหารจัดการความ หลากหลายทางชีวภาพ สู่แผนจัดการ ระดับภาค และผลักดันให้เข้าสู่แผน ระดับท้องถิ่น/ชุมชน ๖. ประสานผลักดันให้จังหวัดหรือ ท้องถิ่น ในพื้นที่รับผิดชอบ ดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรีที่ เกี่ยวข้องกับความหลากหลายทาง ชีวภาพ (มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๒ เรื่อง มาตรการ ป้องกัน ควบคุม และกำจัดชนิดพันธุ์ ต่างถิ่น ประสาน ผลักดันให้จังหวัด ในพื้นที่รับผิดชอบมีแนวทางป้องกัน ควบคุมมาตรการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำ ใช้เป็นกลไกการจัดการพื้นที่ชุ่มน้ำ ในพื้นที่รับผิดชอบและกำจัดชนิดพันธุ์ ต่างถิ่นที่รุกราน สนับสนุน/ติดตาม ให้ มีการดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ เรื่องการทบทวนมติคณะรัฐมนตรี เมื่อ วันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๔๓ เรื่องทะเบียน รายนามพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญ ระดับนานาชาติและระดับชาติของ		

ภารกิจ ที่ต้องยุบเลิก	ภารกิจที่จะถ่ายโอน	ภารกิจที่ต้องดำเนินการ โดยส่วนราชการ	ภารกิจที่ต้องดำเนินการ โดยหน่วยงานรูปแบบ อื่นของรัฐ
	ประเทศไทย และมาตรการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำ) ใช้เป็นกลไกการจัดการพื้นที่ชุ่มน้ำในพื้นที่รับผิดชอบ ๗. จัดทำรายงานสถานภาพความหลากหลายทางชีวภาพ ความสำเร็จในการดำเนินงาน อุปสรรค และความท้าทายในอนาคต ในรายงานสถานการณ์สิ่งแวดล้อมภาค โดยพิจารณาประเด็นครอบคลุมพื้นที่ป่าไม้ในจังหวัด ชนิดพันธุ์สัตว์และพืชที่สำคัญ การดำเนินการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ และบทบาทของสตรีในการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพ และผลักดันให้มีตัวชี้วัดความหลากหลายทางชีวภาพระดับภาค ๘. จัดทำและรวบรวมข้อมูลความหลากหลายทางชีวภาพรายภูมิภาคในพื้นที่รับผิดชอบและที่เกี่ยวข้อง สร้างเครือข่ายกลไกเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารความหลากหลายทางชีวภาพ (Clearing House Mechanism: CHM) ในระดับภาค และจัดทำฐานข้อมูลพื้นที่ชุ่มน้ำระดับภาค ๙. ฝึกอบรม/เผยแพร่ความรู้/สร้างความตระหนักการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพและใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง งานวิจัยชุมชน และวิถีปฏิบัติชุมชน ประสานผลักดันให้เกิดเครือข่ายภาคธุรกิจร่วมดำเนินการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน จัดทำแนวทางหรือวิถีปฏิบัติที่ดีที่สุดสำหรับภาคธุรกิจ แลกเปลี่ยนถ่ายทอดความรู้		

ภารกิจที่ต้องยุบเลิก	ภารกิจที่จะถ่ายโอน	ภารกิจที่ต้องดำเนินการโดยส่วนราชการ	ภารกิจที่ต้องดำเนินการโดยหน่วยงานรูปแบบอื่นของรัฐ
	และเทคโนโลยีจากภาครัฐกิจที่ประสบความสำเร็จให้แก่ชุมชน ฝึกอบรมเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจเรื่องพื้นที่ชุ่มน้ำ แลกเปลี่ยนประสบการณ์การจัดการพื้นที่ชุ่มน้ำในระดับภาคและจังหวัด <u>สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด</u> ๑. จัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด ๒. ทำหน้าที่ฝ่ายเลขานุการของคณะกรรมการผู้ชำนาญการ พิจารณารายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น และรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมในเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการสำรวจพื้นที่โครงการเพื่อเสนอความเห็นประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการฯ ตามที่ได้รับมอบหมาย ๓. การให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อโครงการหรือกิจกรรมที่ขอสนับสนุนเงินจากกองทุนสิ่งแวดล้อม		
๑. สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม			
ไม่มี	ตัดโอนสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑-๑๖ ไปให้กรมควบคุมมลพิษ	๑. เสนอความเห็นและคำแนะนำในการกำหนดนโยบาย เป้าหมาย และผลสัมฤทธิ์ของงานในกระทรวง ๒. พัฒนาศาสตร์การบริหารของกระทรวง รวมทั้งแปลงนโยบายเป็นแนวทางและแผนการปฏิบัติงาน ๓. จัดสรรและบริหารทรัพยากรของกระทรวง เพื่อให้เกิดการประหยัดคุ้มค่า และสมประโยชน์ ๔. กำหนดนโยบายและแผน รวมทั้งดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารและ	ไม่มี

ภารกิจที่ต้องยุบเลิก	ภารกิจที่จะถ่ายโอน	ภารกิจที่ต้องดำเนินการโดยส่วนราชการ	ภารกิจที่ต้องดำเนินการโดยหน่วยงานรูปแบบอื่นของรัฐ
		พัฒนาบุคลากรของกระทรวง ๕. ประสานการปฏิบัติงาน รวมทั้งกำกับ เร่งรัด ติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติราชการและการดำเนินการเรื่องราร้องทุกข์ของหน่วยงานในสังกัดกระทรวง ๖. กำหนดนโยบาย ท้าที่ และแนวทางความร่วมมือกับต่างประเทศ และองค์กรระหว่างประเทศด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๗. พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และระบบข้อมูลสารสนเทศ เพื่อใช้ในการบริหารงานและการบริการของหน่วยงานสังกัดกระทรวง ๘. ดำเนินการ รวมทั้งประสานงานและสนับสนุนการดำเนินการในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในระดับพื้นที่ ๙. ดำเนินการเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาการบุกรุกที่ดินของรัฐ ๑๐. ปฏิบัติงานด้านการบินและการสื่อสาร เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	
๒. สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม			
ไม่มี	ไม่มี	๑. <u>ภารกิจด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การกำกับดูแล ติดตามและประเมินผล</u> <u>อำนาจหน้าที่ข้อ (๑)</u> จัดทำนโยบายและแผนการอนุรักษ์และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม <u>อำนาจหน้าที่ข้อ (๒)</u> ประสานและจัดทำแผนการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง	ไม่มี

ภารกิจ ที่ต้องยุบเลิก	ภารกิจที่จะถ่ายโอน	ภารกิจที่ต้องดำเนินการ โดยส่วนราชการ	ภารกิจที่ต้องดำเนินการ โดยหน่วยงานรูปแบบ อื่นของรัฐ
		รวมทั้งประสานการจัดการให้นำไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม <u>อำนาจหน้าที่ข้อ (๔)</u> ติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผลการดำเนินงานตามนโยบาย แผนและมาตรการ และจัดทำรายงาน สถานการณ์คุณภาพสิ่งแวดล้อม <u>อำนาจหน้าที่ข้อ (๗)</u> เสนอความเห็นประกอบ การพิจารณากำหนดนโยบาย และแนวทางการบริหารที่ดิน การวางแผนการถือครอง ที่ดิน การสงวนและพัฒนาที่ดินเพื่อจัด ให้แก่ประชาชน การสงวนหรือหวงห้าม ที่ดินของรัฐ ๒. <u>ภารกิจด้านการป้องกันผลกระทบจาก การพัฒนาและการใช้ประโยชน์</u> <u>ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</u> <u>อำนาจหน้าที่ข้อ (๓)</u> ศึกษา วิเคราะห์ ประสานและกำหนดมาตรการเพื่อ ดำเนินการประกาศเขตพื้นที่คุ้มครองด้าน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม <u>อำนาจหน้าที่ข้อ (๕)</u> การดำเนินการเกี่ยวกับ การวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ที่อาจ เกิดขึ้นจากโครงการหรือกิจกรรมของ ภาครัฐหรือเอกชน ซึ่งมีแนวโน้มที่จะก่อให้เกิด ผลเสียหายต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม ๓. <u>ภารกิจด้านการบริหารงานกองทุน</u> <u>สิ่งแวดล้อม</u> <u>อำนาจหน้าที่ ข้อ ๖</u> บริหารงานกองทุน สิ่งแวดล้อมให้มีประสิทธิภาพ เพื่อสนับสนุน นโยบาย แผน และการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมในทุกภาคส่วน ๔. <u>ภารกิจด้านความร่วมมือระหว่าง</u> <u>ประเทศอำนาจหน้าที่ข้อ (๘)</u> ประสาน ความร่วมมือกับองค์กรระหว่างประเทศ และต่างประเทศในการดำเนินการร่วม	

ภารกิจที่ต้องยุบเลิก	ภารกิจที่จะถ่ายโอน	ภารกิจที่ต้องดำเนินการโดยส่วนราชการ	ภารกิจที่ต้องดำเนินการโดยหน่วยงานรูปแบบอื่นของรัฐ
		ด้านนโยบายและแผนการอนุรักษ์และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม <u>อำนาจหน้าที่ข้อ (๙) เสนอความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาในการกำหนดนโยบายและยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของประเทศไทย โดยการกักเก็บและการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจก รวมทั้งศึกษา วิจัยและพัฒนาเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ</u> <u>๕. ภารกิจปฏิบัติราชการตามกฎหมายกำหนดและตามที่ได้รับมอบหมาย</u> <u>อำนาจหน้าที่ข้อ (๑๐) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงานหรือตามที่รัฐมนตรี หรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย</u>	
กลุ่มภารกิจด้านทรัพยากรธรรมชาติ			
๓. กรมป่าไม้			
ไม่มี	ไม่มี	๑. ภารกิจด้านการรักษาป่า ๒. ภารกิจด้านวิจัย และพัฒนาการป่าไม้ ๓. ภารกิจด้านแผนงาน การประสานความร่วมมือระหว่างประเทศ และระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ๔. ภารกิจการบริหารจัดการให้เกิดการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ด้านความหลากหลายทางชีวภาพป่าไม้อย่างยั่งยืน ๕. ภารกิจด้านการฟื้นฟูและส่งเสริมการปลูกป่า ๖. ภารกิจด้านการอนุญาต ๗. ภารกิจด้านการอำนวยความสะดวก ๘. ภารกิจด้านการประสานความร่วมมือกับประเทศ ๙. ภารกิจอำนวยความสะดวก (ด้านบุคลากร) ๑๐. ภารกิจอำนวยความสะดวก (ด้าน	ไม่มี

ภารกิจที่ต้องยุบเลิก	ภารกิจที่จะถ่ายโอน	ภารกิจที่ต้องดำเนินการโดยส่วนราชการ	ภารกิจที่ต้องดำเนินการโดยหน่วยงานรูปแบบอื่นของรัฐ
		กฎหมาย) ๑๑. ภารกิจด้านการบริหารจัดการให้เกิดการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพ ป่าไม้อย่างยั่งยืน (ด้านความหลากหลายทางชีวภาพป่าไม้) ๑๒. ภารกิจอำนวยการสนับสนุน (ด้านคุ้มครองจริยธรรม)	
๔. กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช			
ไม่มี	ไม่มี	๑. งานป้องกันและคุ้มครอง ๒. งานฟื้นฟู ๓. งานส่งเสริม ๔. งานวิชาการ ๕. งานการใช้ประโยชน์พื้นที่อนุรักษ์เพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน	ไม่มี
๕. กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง			
ไม่มี	ไม่มี	๑. ภารกิจด้านนโยบาย แผน งบประมาณ และติดตามประเมินผล อำนาจหน้าที่ข้อ (๑) เสนอความเห็นเพื่อจัดทำนโยบายและแผนเพื่อประโยชน์ในการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ๒. ภารกิจด้านกฎหมาย กฎ ระเบียบและมาตรการ อำนาจหน้าที่ข้อ (๒) เสนอให้มีการปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมาย กฎ ระเบียบ มาตรการเกี่ยวกับการฟื้นฟู การจัดการ และการใช้ประโยชน์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง เพื่อให้มีการใช้อย่างยั่งยืน ๓. ภารกิจด้านควบคุมกำกับดูแล ติดตาม ตรวจสอบและประเมินผล อำนาจหน้าที่ข้อ (๓) ควบคุมกำกับดูแล ติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลการบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง รวมทั้งการกีดเซาะชายฝั่งให้เป็นไป	ไม่มี

ภารกิจ ที่ต้องยุบเลิก	ภารกิจที่จะถ่ายโอน	ภารกิจที่ต้องดำเนินการ โดยส่วนราชการ	ภารกิจที่ต้องดำเนินการ โดยหน่วยงานรูปแบบ อื่นของรัฐ
		ตามนโยบายและแผน ตลอดจนกฎหมาย กฎ ระเบียบ มาตรการที่เกี่ยวข้อง ๔. <u>ภารกิจด้านการศึกษา วิจัยและพัฒนา</u> <u>อำนาจหน้าที่ข้อ (๔)</u> ศึกษา วิจัย พัฒนา การอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรทางทะเล และชายฝั่ง รวมถึงพืชและสัตว์ทะเลที่หายาก และใกล้สูญพันธุ์ ตลอดจนการเตรียมรับมือ กับภัยพิบัติและปรากฏการณ์ธรรมชาติ ๕. <u>ภารกิจด้านการสงวน คุ่มครองระบบนิเวศ</u> <u>และทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งที่มี</u> <u>คุณค่าโดดเด่นควรแก่การอนุรักษ์</u> <u>อำนาจหน้าที่ข้อ (๕)</u> เสนอแนะแหล่งอัน ควรอนุรักษ์เพื่อประโยชน์ในการสงวน รักษา คุ่มครอง ควบคุม ดูแลทรัพยากร ทางทะเลและชายฝั่ง ๖. <u>ภารกิจด้านการมีส่วนร่วม</u> <u>อำนาจหน้าที่ข้อ (๖)</u> สร้างความเข้าใจ และส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการอนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเลและ ชายฝั่ง ๗. <u>ภารกิจด้านฐานข้อมูลและสารสนเทศ</u> <u>อำนาจหน้าที่ข้อ (๗)</u> เป็นศูนย์ข้อมูล เกี่ยวกับทรัพยากร ทางทะเลและชายฝั่งของ ประเทศ ๘. <u>ภารกิจด้านความร่วมมือระหว่างประเทศ</u> <u>อำนาจหน้าที่ข้อ (๘)</u> ประสานความ ร่วมมือกับองค์กรระหว่างประเทศและ ต่างประเทศในด้านทรัพยากรทางทะเล และชายฝั่ง ๙. <u>ภารกิจด้านการจัดการการกัดเซาะชายฝั่ง</u> <u>ทะเล</u> <u>อำนาจหน้าที่ข้อ (๙)</u> ทำหน้าที่เป็น หน่วยงานรับผิดชอบประสานการดำเนินงาน ด้านการจัดการป้องกันและแก้ไขปัญหา	

ภารกิจที่ต้องยุบเลิก	ภารกิจที่จะถ่ายโอน	ภารกิจที่ต้องดำเนินการโดยส่วนราชการ	ภารกิจที่ต้องดำเนินการโดยหน่วยงานรูปแบบอื่นของรัฐ
		การกีดเซาะชายฝั่งทะเลให้เป็นไปอย่างบูรณาการและสอดคล้องกับนโยบายแผนแม่บทและแผนยุทธศาสตร์ แผนปฏิบัติการ หรือแผนการจัดการเชิงพื้นที่ ๑๐. <u>ภารกิจปฏิบัติราชการตามกฎหมายและตามที่ได้รับมอบหมาย</u> <u>อำนาจหน้าที่ข้อ (๑๐) ปฏิบัติราชการใด</u> ตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่กรม หรือตามที่กระทรวงหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย	
๖. กรมทรัพยากรธรณี			
ไม่มี	ไม่มี	ภารกิจตามกฎหมายกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมทรัพยากรธรณี กระทรวงทรัพยากร-ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๕๕ ๑. เสนอความเห็นเพื่อกำหนดพื้นที่และการจัดทำนโยบาย แผน และมาตรการเกี่ยวกับการสงวน การอนุรักษ์ การฟื้นฟู และการบริหารจัดการ ด้านธรณีวิทยา ทรัพยากรธรณี ซากดึกดำบรรพ์ ธรณีวิทยาสิ่งแวดล้อม และธรณีพิบัติภัย ๒. ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองซากดึกดำบรรพ์ กฎหมายว่าด้วยแร่ในส่วนที่รับผิดชอบ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ๓. เสนอให้มี ปรับปรุง หรือแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมาย ระเบียบ และมาตรการเกี่ยวกับการสงวน การอนุรักษ์ การฟื้นฟู และการบริหารจัดการ ด้านธรณีวิทยา ทรัพยากรธรณี ซากดึกดำบรรพ์ ธรณีวิทยาสิ่งแวดล้อม และธรณีพิบัติภัย รวมทั้งกำกับ ดูแล ประเมินผล ติดตาม และตรวจสอบให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ และมาตรการ ๔. ดำเนินการเกี่ยวกับการสำรวจ การตรวจสอบ การศึกษา การวิจัย การพัฒนาองค์ความรู้ การให้บริการข้อมูล การเผยแพร่ความรู้	ไม่มี

ภารกิจที่ต้องยุบเลิก	ภารกิจที่จะถ่ายโอน	ภารกิจที่ต้องดำเนินการโดยส่วนราชการ	ภารกิจที่ต้องดำเนินการโดยหน่วยงานรูปแบบอื่นของรัฐ
		การบริการทางวิชาการ และประสานความร่วมมือกับต่างประเทศและองค์การระหว่างประเทศด้านธรณีวิทยา ทรัพยากรธรณี ซากดึกดำบรรพ์ ธรณีวิทยาสิ่งแวดล้อม และธรณีพิบัติภัย	
		๕. กำหนดมาตรฐานทางธรณีวิทยา ทรัพยากรแร่ ซากดึกดำบรรพ์ ธรณีวิทยาสิ่งแวดล้อม และ ธรณีพิบัติภัย รวมทั้งรวบรวม จัดเก็บ และรักษาหลักฐานอ้างอิงทางธรณีวิทยา ทรัพยากรแร่ และซากดึกดำบรรพ์ของประเทศ	
		๖. ปฏิบัติการอื่นใดที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกรม หรือตามที่รัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย	
กลุ่มภารกิจด้านทรัพยากรน้ำในแผ่นดิน			
๗. กรมทรัพยากรน้ำ			
ไม่มี	ไม่มี	๑. จัดทำแผนการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำอย่างเป็นระบบ และพัฒนากลไกการบริหารจัดการน้ำแบบบูรณาการ รวมทั้งแผนการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำ แผนพัฒนาโครงข่ายน้ำและแผนแก้ไขปัญหาวิกฤตน้ำเพื่อการแก้ไขปัญหาแล้ง น้ำท่วม โดยกระบวนการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน ๒. ส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจ และกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน องค์กรกลุ่มน้ำ เครือข่ายองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ การจัดสรรน้ำและการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำ ๓. พัฒนากลไก กฎ ระเบียบ ระบบข้อมูลสารสนเทศทรัพยากรน้ำ การวิจัยด้านทรัพยากรน้ำ และการรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาวะภูมิอากาศ ๔. ประสานความร่วมมือระหว่างประเทศด้าน	ไม่มี

ภารกิจที่ต้องยุบเลิก	ภารกิจที่จะถ่ายโอน	ภารกิจที่ต้องดำเนินการโดยส่วนราชการ	ภารกิจที่ต้องดำเนินการโดยหน่วยงานรูปแบบอื่นของรัฐ
		การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำทั้งในระดับทวิภาคีและพหุภาคี	
		๕. อนุรักษ์ พื้นฟู พัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพแหล่งน้ำ เพื่อแก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำ พั่นคืนความสมบูรณ์และรักษาระบบนิเวศ	
		๖. กำหนดมาตรการ ฝัาระวัง ป้องกันและเตือนภัยจากพิบัติภัยด้านน้ำ	
๘. กรมทรัพยากรน้ำบาดาล			
ไม่มี	ภารกิจที่ถ่ายโอนให้ อบท. มี ๕ ภารกิจ ได้แก่ ๑. การขุดเจาะบ่อน้ำบาดาล มี ๓ กิจกรรม ๑.๑ สำรวจแหล่งน้ำทางธรณีวิทยา ๑.๒ ค่าทดสอบหลุมเจาะ ๑.๓ เจาะบ่อน้ำบาดาลพร้อมสูบน้ำโยก ๒. การพัฒนาเป่าล้างบ่อบาดาลเดิม ๓. ซ่อมบำรุงรักษาเครื่องสูบน้ำแบบบ่อลึก ๔. การเรียกเก็บค่าใช้น้ำบาดาล ๕. การอนุญาตขุดเจาะบ่อน้ำบาดาลที่มีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางตอนบน น้อยกว่า ๔ นิ้ว (๑๐๐ มิลลิเมตร) และมอบอำนาจการอนุญาตใช้น้ำบาดาลที่อนุญาตใช้ไม่เกินวันละ ๑๐ ลูกบาศก์เมตร	๑. เสนอแนะนโยบาย กฎหมาย กฎระเบียบ กำหนดมาตรฐานและจัดทำแผนบริหาร การจัดการทรัพยากรน้ำบาดาลแบบบูรณาการ เป็นเขตน้บาดาล/แอ่งน้ำบาดาล/ทั่วประเทศ ตามกิจกรรมดังนี้ - ดำเนินโครงการตามแผนแม่บทบริหาร จัดการทรัพยากรน้ำบาดาล (พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๙) โดยแปลงเป็นแผน ยุทธศาสตร์การดำเนินงานทุก ๔ ปี และ แผนประจำปี - เสนอแนวทางการพัฒนาและบริหาร จัดการแหล่งน้ำบาดาลในสำนักงาน ทรัพยากรน้ำบาดาลทั้ง ๑๒ เขต - จัดทำแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานใน ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ โดยมี ๔ ประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้ ๑) บริหารจัดการทรัพยากรน้ำบาดาล และบูรณาการ ๒) กำกับ ดูแล อนุรักษ์ และฟื้นฟู แหล่งน้ำบาดาล เพื่อให้เกิดความ สมดุลและยั่งยืน ๓) เสริมสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมใน การการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ บาดาลให้กับ อบท.และทุกภาคส่วน ๔) พัฒนานองค์การตามหลักธรรมาภิบาล ๒. สำรวจ ประเมินศักยภาพ พัฒนา อนุรักษ์	ไม่มี

ภารกิจ ที่ต้องยุบเลิก	ภารกิจที่จะถ่ายโอน	ภารกิจที่ต้องดำเนินการ โดยส่วนราชการ	ภารกิจที่ต้องดำเนินการ โดยหน่วยงานรูปแบบ อื่นของรัฐ
		ฟื้นฟู ควบคุมดูแล ส่งเสริมสนับสนุน เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อบริหารจัดการทรัพยากรน้ำบาดาลอย่างยั่งยืนโดยประชาชนมีส่วนร่วม โดยมีโครงการรองรับ ดังนี้ - พัฒนาแหล่งน้ำบาดาลเพื่อสนับสนุนน้ำดื่มสะอาดให้กับโรงเรียนทั่วประเทศ - จัดหาน้ำสะอาดให้กับหมู่บ้านหาน้ำยาก - โครงการนำร่องน้ำบาดาลเพื่อการเกษตร - ควบคุมกำกับ ดูแล การประกอบกิจการน้ำบาดาลให้เป็นไปตาม พ.ร.บ. น้ำบาดาล พ.ศ. ๒๕๒๐ - การจัดทำแผนภัยแล้งเพื่อป้องกันและเตรียมการแก้ไขปัญหาสถานการณ์ด้านการขาดแคลนน้ำบาดาล - จัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการและติดตามสถานการณ์ด้านน้ำบาดาล - จัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาน้ำบาดาล ในระดับพื้นที่ (สำนักทรัพยากรน้ำบาดาลเขต) - มีการจัดวางเครือข่ายสังเกตการณ์น้ำบาดาล แอ่งน้ำบาดาลและลุ่มน้ำเพื่อให้ทราบการเปลี่ยนแปลงของปริมาณและคุณภาพน้ำบาดาล - จัดฝึกอบรมและอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำบาดาล - ดำเนินการตรวจสอบและวิเคราะห์คุณภาพน้ำบาดาลให้ได้มาตรฐาน โดยจัดหาเครื่องมือ วิทยาศาสตร์ที่ทันสมัยประจำสำนักงานทรัพยากรน้ำบาดาล เขต ๑-๖ เพื่อตรวจสอบคุณภาพน้ำบาดาลในแอ่งที่มีความเสี่ยงต่อการปนเปื้อนของโลหะหนักจากสิ่งแวดล้อมลงสู่แหล่งน้ำบาดาล - สนับสนุนและส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ ปกป้อง	

ภารกิจที่ต้องยุบเลิก	ภารกิจที่จะถ่ายโอน	ภารกิจที่ต้องดำเนินการโดยส่วนราชการ	ภารกิจที่ต้องดำเนินการโดยหน่วยงานรูปแบบอื่นของรัฐ
		และเฝ้าระวังทรัพยากรน้ำบาดาลให้มีการใช้ประโยชน์ได้อย่างสมดุลและยั่งยืน และให้ความรู้ด้านป้องกัน ฟื้นฟู ๓. พัฒนางองค์กร บุคลากร เทคโนโลยีและถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านทรัพยากรน้ำบาดาลเพื่อการจัดการที่เป็นเอกภาพและยั่งยืน โดยมีกิจกรรม ดังนี้ - พัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความเข้าใจในเรื่ององค์รวมและการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำบาดาลแบบบูรณาการ รวมทั้งมีการจัด การถ่ายทอดองค์ความรู้ให้กับบุคลากร จากรุ่นสู่รุ่นเพื่อนำความรู้ความสามารถไปสนองตอบประโยชน์กับประชาชนในเรื่องการจัดการและพัฒนาแหล่งน้ำบาดาล - พัฒนาระบบสารสนเทศระบบฐานข้อมูลด้านน้ำบาดาล - การเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ให้ทราบถึง พ.ร.บ.น้ำบาดาล พ.ศ. ๒๕๒๐ และการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำบาดาล หมายเหตุ สำหรับภารกิจแหล่งน้ำอุปโภค บริโภค และการเกษตรนั้น บ่อน้ำบาดาลในพื้นที่ที่ห่าน้ำยาก ซึ่งต้องใช้วิชาการด้านอุทกวิทยาชั้นสูง เช่น แหล่งน้ำบาดาลประเภทหินแข็ง และแหล่งน้ำบาดาลประเภทที่เสี่ยงต่อการปนเปื้อน เช่น พื้นที่เกลือ หิน และพื้นที่ที่มีชั้นน้ำเค็มแทรกตัวอยู่ รวมทั้ง บ่อน้ำบาดาลในเขตวิกฤตการณ์น้ำบาดาล และบ่อสังเกตการณ์ยังคงเป็นภารกิจของกรมทรัพยากรน้ำบาดาลที่จะต้องดำเนินการต่อไป	
กลุ่มภารกิจด้านสิ่งแวดล้อม			
๙. กรมควบคุมมลพิษ			
ไม่มี	ไม่มี	๑. เสนอความเห็นเพื่อจัดทำนโยบายและแผนการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติด้านการควบคุมมลพิษ	ไม่มี

ภารกิจ ที่ต้องยุบเลิก	ภารกิจที่จะถ่ายโอน	ภารกิจที่ต้องดำเนินการ โดยส่วนราชการ	ภารกิจที่ต้องดำเนินการ โดยหน่วยงานรูปแบบ อื่นของรัฐ
		๒. เสนอความเห็นเพื่อกำหนดมาตรฐาน คุณภาพสิ่งแวดล้อมและมาตรฐานควบคุม มลพิษจากแหล่งกำเนิด มาตรการและ เกณฑ์ปฏิบัติในการควบคุมมลพิษ เพื่อ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ๓. จัดทำแผนจัดการมลพิษของประเทศ ให้สอดคล้องกับแผนจัดการคุณภาพ สิ่งแวดล้อม ๔. ติดตามตรวจสอบ และประเมินผล คุณภาพสิ่งแวดล้อม และจัดทำรายงาน สถานการณ์มลพิษ ๕. ศึกษา วิเคราะห์ วิจัยและพัฒนาองค์ความรู้ และเทคโนโลยี เพื่อกำหนดนโยบาย แผน มาตรฐาน มาตรการ เกณฑ์ปฏิบัติ และ กฎหมายในการควบคุมมลพิษ ๖. ประสานการดำเนินงานเพื่อฟื้นฟู หรือ ระงับเหตุที่อาจเป็นอันตรายจากมลพิษ ในพื้นที่ที่มีการปนเปื้อนมลพิษ และ ประเมินความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อม ๗. สนับสนุนและให้คำปรึกษาแนะนำด้าน เทคนิควิชาการ มาตรฐาน และ กฎเกณฑ์เกี่ยวกับการบริหารจัดการ สิ่งแวดล้อมด้านมลพิษ ๘. ดำเนินการความร่วมมือระหว่าง ประเทศในการจัดการมลพิษ ๙. ดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องร้องทุกข์ด้านมลพิษ ๑๐. ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติด้านการควบคุมมลพิษ และ กฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ๑๑. ดำเนินการส่งเสริมและสนับสนุนการ จัดการสิ่งแวดล้อมในระดับพื้นที่	

ภารกิจที่ต้องยุบเลิก	ภารกิจที่จะถ่ายโอน	ภารกิจที่ต้องดำเนินการโดยส่วนราชการ	ภารกิจที่ต้องดำเนินการโดยหน่วยงานรูปแบบอื่นของรัฐ
๑๐. กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม			
ไม่มี	ไม่มี	ภารกิจ ๑ จัดทำยุทธศาสตร์ส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม และเสนอความเห็นต่อนโยบาย แผนแนวทาง มาตรการที่เกี่ยวกับการสร้างจิตสำนึก และส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อำนาจหน้าที่หลัก <u>อำนาจหน้าที่ข้อ ๑</u> จัดทำยุทธศาสตร์การส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม อำนาจหน้าที่สนับสนุน <u>อำนาจหน้าที่ข้อ ๒</u> ส่งเสริม เผยแพร่ และประชาสัมพันธ์ด้านสิ่งแวดล้อม <u>อำนาจหน้าที่ข้อ ๓</u> สร้างจิตสำนึกและส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม <u>อำนาจหน้าที่ข้อ ๔</u> พัฒนา ประยุกต์ และให้บริการสารสนเทศด้านสิ่งแวดล้อม <u>อำนาจหน้าที่ข้อ ๕</u> วิจัย พัฒนา และถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านสิ่งแวดล้อม รวมทั้งเป็นศูนย์ปฏิบัติการอ้างอิงด้านสิ่งแวดล้อม <u>อำนาจหน้าที่ข้อ ๖</u> พัฒนางองค์ความรู้และบุคลากรด้านการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม ภารกิจ ๒ สร้างจิตสำนึกและส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสังคมสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน อำนาจหน้าที่หลัก <u>อำนาจหน้าที่ข้อ ๒</u> ส่งเสริม เผยแพร่ และประชาสัมพันธ์ด้านสิ่งแวดล้อม <u>อำนาจหน้าที่ข้อ ๓</u> สร้างจิตสำนึกและส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม <u>อำนาจหน้าที่ข้อ ๖</u> พัฒนางองค์ความรู้และบุคลากรด้านการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม	ไม่มี

ภารกิจ ที่ต้องยุบเลิก	ภารกิจที่จะถ่ายโอน	ภารกิจที่ต้องดำเนินการ โดยส่วนราชการ	ภารกิจที่ต้องดำเนินการ โดยหน่วยงานรูปแบบ อื่นของรัฐ
		อำนาจหน้าที่สนับสนุน <u>อำนาจหน้าที่ข้อ ๑</u> จัดทำยุทธศาสตร์การ ส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม <u>อำนาจหน้าที่ข้อ ๔</u> พัฒนา ประยุกต์ และ ให้บริการสารสนเทศด้านสิ่งแวดล้อม <u>อำนาจหน้าที่ข้อ ๕</u> วิจัย พัฒนา และ ถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านสิ่งแวดล้อม รวมทั้ง เป็นศูนย์ปฏิบัติการอ้างอิงด้านสิ่งแวดล้อม ภารกิจ ๓ เพิ่มศักยภาพ และขีดความสามารถ ของเครือข่ายและภาคีที่เกี่ยวข้องเพื่อการ บริหารจัดการสิ่งแวดล้อม อำนาจหน้าที่หลัก <u>อำนาจหน้าที่ข้อ ๓</u> สร้างจิตสำนึกและ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม <u>อำนาจหน้าที่ข้อ ๖</u> พัฒนางองค์ความรู้และ บุคลากรด้านบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม อำนาจหน้าที่สนับสนุน <u>อำนาจหน้าที่ข้อ ๑</u> จัดทำยุทธศาสตร์การ ส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม <u>อำนาจหน้าที่ข้อ ๒</u> ส่งเสริม เผยแพร่ และ ประชาสัมพันธ์ด้านสิ่งแวดล้อม <u>อำนาจหน้าที่ข้อ ๔</u> พัฒนา ประยุกต์ และ ให้บริการสารสนเทศด้านสิ่งแวดล้อม <u>อำนาจหน้าที่ข้อ ๕</u> วิจัย พัฒนา และ ถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านสิ่งแวดล้อม รวมทั้ง เป็นศูนย์ปฏิบัติการอ้างอิงด้านสิ่งแวดล้อม ภารกิจ ๔ พัฒนา ประยุกต์ และให้บริการ สารสนเทศด้านสิ่งแวดล้อม อำนาจหน้าที่หลัก <u>อำนาจหน้าที่ข้อ ๔</u> พัฒนา ประยุกต์ และ ให้บริการสารสนเทศด้านสิ่งแวดล้อม	

ภารกิจ ที่ต้องยุบเลิก	ภารกิจที่จะถ่ายโอน	ภารกิจที่ต้องดำเนินการ โดยส่วนราชการ	ภารกิจที่ต้องดำเนินการ โดยหน่วยงานรูปแบบ อื่นของรัฐ
		อำนาจหน้าที่สนับสนุน <u>อำนาจหน้าที่ข้อ ๑</u> จัดทำยุทธศาสตร์การส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม <u>อำนาจหน้าที่ข้อ ๒</u> ส่งเสริม เผยแพร่ และประชาสัมพันธ์ด้านสิ่งแวดล้อม <u>อำนาจหน้าที่ข้อ ๓</u> สร้างจิตสำนึกและส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม <u>อำนาจหน้าที่ข้อ ๕</u> วิจัย พัฒนา และถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านสิ่งแวดล้อม รวมทั้งเป็นศูนย์ปฏิบัติการอ้างอิงด้านสิ่งแวดล้อม <u>อำนาจหน้าที่ข้อ ๖</u> พัฒนางองค์ความรู้และบุคลากรด้านบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม ภารกิจ ๕ วิจัย พัฒนา และถ่ายทอดเทคโนโลยีเพื่อการส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม อำนาจหน้าที่หลัก <u>อำนาจหน้าที่ข้อ ๕</u> วิจัย พัฒนา และถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านสิ่งแวดล้อม รวมทั้งเป็นศูนย์ปฏิบัติการอ้างอิงด้านสิ่งแวดล้อม <u>อำนาจหน้าที่ข้อ ๖</u> พัฒนางองค์ความรู้และบุคลากรด้านบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม อำนาจหน้าที่สนับสนุน <u>อำนาจหน้าที่ข้อ ๑</u> จัดทำยุทธศาสตร์การส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม <u>อำนาจหน้าที่ข้อ ๒</u> ส่งเสริม เผยแพร่ และประชาสัมพันธ์ด้านสิ่งแวดล้อม <u>อำนาจหน้าที่ข้อ ๓</u> สร้างจิตสำนึกและส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม <u>อำนาจหน้าที่ข้อ ๔</u> พัฒนา ประยุกต์ และให้บริการสารสนเทศด้านสิ่งแวดล้อม ภารกิจ ๖ พัฒนาและสื่อสารองค์ความรู้ และส่งเสริมค่านิยมด้านสิ่งแวดล้อม มุ่งสู่	

ภารกิจ ที่ต้องยุบเลิก	ภารกิจที่จะถ่ายโอน	ภารกิจที่ต้องดำเนินการ โดยส่วนราชการ	ภารกิจที่ต้องดำเนินการ โดยหน่วยงานรูปแบบ อื่นของรัฐ
		สังคมองค์ความรู้และการพัฒนาอย่างยั่งยืน อำนาจหน้าที่หลัก <u>อำนาจหน้าที่ข้อ ๑</u> จัดทำยุทธศาสตร์การส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม <u>อำนาจหน้าที่ข้อ ๒</u> ส่งเสริม เผยแพร่ และประชาสัมพันธ์ด้านสิ่งแวดล้อม <u>อำนาจหน้าที่ข้อ ๓</u> สร้างจิตสำนึกและส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม <u>อำนาจหน้าที่ข้อ ๔</u> พัฒนา ประยุกต์ และให้บริการสารสนเทศด้านสิ่งแวดล้อม <u>อำนาจหน้าที่ข้อ ๕</u> วิจัย พัฒนา และถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านสิ่งแวดล้อม รวมทั้งเป็นศูนย์ปฏิบัติการอ้างอิงด้านสิ่งแวดล้อม <u>อำนาจหน้าที่ข้อ ๖</u> พัฒนางองค์ความรู้และบุคลากรด้านบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม อำนาจหน้าที่สนับสนุน -	

ข้อมูลภาพรวมกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑) วิสัยทัศน์

“คงความสมบูรณ์ของธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมที่ดีสู่การเป็นฐานพัฒนาที่ยั่งยืน”

๒) พันธกิจ

สงวน อนุรักษ์ ป่าไม้ และใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งสร้างคุณค่า ที่เชื่อมโยงกับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม โดยการเสริมสร้างระบบและกลไกในการจัดการให้สามารถดำเนินการร่วมกับภาคีเครือข่ายอย่างมีประสิทธิภาพและมีพลังและสอดคล้อง

๓) อำนาจหน้าที่

พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๒๒ แก้ไขโดยพระราชกฤษฎีกาโอนกรมป่าไม้ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ไปเป็นกรมป่าไม้ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และปรับปรุงอำนาจหน้าที่และกิจการของกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง กรมป่าไม้ และกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๔๖ บัญญัติให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการป่าไม้ การสงวน อนุรักษ์ และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การจัดการการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและราชการอื่นตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหรือส่วนราชการที่สังกัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และตามมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรมดังกล่าว บัญญัติให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีส่วนราชการ ดังนี้

- (๑) สำนักงานปลัดกระทรวง
- (๒) กรมควบคุมมลพิษ
- (๓) กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง
- (๔) กรมทรัพยากรธรณี
- (๕) กรมทรัพยากรน้ำ
- (๖) กรมทรัพยากรน้ำบาดาล
- (๗) กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม
- * (๗/๑) กรมป่าไม้
- (๘) กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช
- (๙) สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

* มาตรา 23 (7/1) เพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาโอนกรมป่าไม้ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ไปเป็นกรมป่าไม้ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และปรับปรุงอำนาจหน้าที่ และกิจการกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง กรมป่าไม้ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2546

ตามกฎหมายกระทรวงว่าด้วยกลุ่มภารกิจ พ.ศ. ๒๕๔๕ และ(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๖ ให้จัดกลุ่มภารกิจในกระทรวง
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็น ๓ กลุ่มภารกิจ คือ

(ก) กลุ่มภารกิจด้านทรัพยากรธรรมชาติ

๑. กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง
๒. กรมทรัพยากรธรณี
๓. กรมป่าไม้
๔. กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช

(ข) กลุ่มภารกิจด้านทรัพยากรน้ำในแผ่นดิน

๑. กรมทรัพยากรน้ำ
๒. กรมทรัพยากรน้ำบาดาล

(ค) กลุ่มภารกิจด้านสิ่งแวดล้อม

๑. กรมควบคุมมลพิษ
๒. กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม

๔) ประเด็นยุทธศาสตร์

๔.๑ แผนการบริหารราชการแผ่นดิน (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๘)

นโยบายที่ ๑ นโยบายเร่งด่วนที่จะดำเนินการในปีแรก

ข้อที่ ๑.๔ ส่งเสริมให้มีการบริหารจัดการน้ำอย่างบูรณาการและเร่งรัดขยายเขตพื้นที่ชลประทาน

นโยบายที่ ๓ นโยบายเศรษฐกิจ

ข้อที่ ๓.๔.๒ ขยายการให้บริการน้ำสะอาดเพื่อการอุปโภคบริโภคให้ครอบคลุมประชาชนในทุก
พื้นที่ และสร้างการเข้าถึงบริการน้ำสะอาดอย่างเท่าเทียมกันทั่วประเทศเพื่อ
ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน

นโยบายที่ ๕ ที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- ข้อที่ ๕.๑ อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้และสัตว์
- ข้อที่ ๕.๒ อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง
- ข้อที่ ๕.๓ ดูแลรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมและเร่งรัดการควบคุมมลพิษ
- ข้อที่ ๕.๔ สร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในการใช้ประโยชน์ที่ดินและทรัพยากรธรรมชาติ
- ข้อที่ ๕.๕ ส่งเสริมและสร้างความตระหนักและจิตสำนึกทางด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ข้อที่ ๕.๖ ส่งเสริมให้มีการบริหารจัดการน้ำอย่างบูรณาการ
- ข้อที่ ๕.๗ สร้างภูมิคุ้มกันและเตรียมความพร้อมในการรองรับและปรับตัวต่อผลกระทบจากการ
เปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและพิบัติภัยธรรมชาติ
- ข้อที่ ๕.๘ พัฒนานองค์ความรู้ในการบริหารจัดการด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๔.๒ แผนยุทธศาสตร์ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙)

ประเด็นยุทธศาสตร์

- ๑) สงวน อนุรักษ์ ป่าไม้ และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติเพื่อให้ตอบสนองต่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนและสอดคล้องกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- ๒) บริหารจัดการน้ำผิวดินและน้ำใต้ดินอย่างบูรณาการ มีประสิทธิภาพ เป็นธรรม และยั่งยืน
- ๓) ส่งเสริม กำกับ ดูแล การใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นธรรมและยั่งยืน
- ๔) เสริมสร้างขีดความสามารถในการบริหารจัดการปศุสัตว์ และระบบเตือนภัยทางธรรมชาติและสาธารณภัย
- ๕) ดูแลรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมและการจัดการมลพิษ
- ๖) พัฒนางองค์กร เครื่องมือกลไก องค์ความรู้ รวมทั้งจิตสำนึก และการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๕) เป้าประสงค์

- ๑) ทรัพยากรธรรมชาติทุกประเภทในพื้นที่เป้าหมายมีการอนุรักษ์ ป่าไม้ และใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน
- ๒) แหล่งน้ำต้นทุนได้รับการอนุรักษ์ ป่าไม้ และบริหารจัดการแบบบูรณาการโดยการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน
- ๓) ประชาชนมีน้ำที่เพียงพอและเหมาะสมกับการใช้ประโยชน์
- ๔) ประชาชนได้รับประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม
- ๕) ประชาชนในพื้นที่เสี่ยงภัยมีความปลอดภัย ลดความสูญเสียชีวิตและทรัพย์สิน
- ๖) พื้นที่หรือกลุ่มเป้าหมายได้รับการบริหารจัดการให้คุณภาพสิ่งแวดล้อมดีขึ้น
- ๗) ทุกภาคส่วนมีความพร้อมในการรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- ๘) ทุกภาคส่วนมีเครื่องมือกลไก และองค์ความรู้สำหรับใช้ในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๙) ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมและบทบาทในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๖) กลยุทธ์

- ๑) สงวน อนุรักษ์ ป่าไม้ และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติเพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศให้เป็นฐานที่มั่นคงของการพัฒนาประเทศ
- ๒) พัฒนากลไกการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำแบบบูรณาการ และส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนให้มีการใช้ทรัพยากรน้ำอย่างเป็นธรรมและยั่งยืน
- ๓) ประชาชนมีน้ำที่เพียงพอและเหมาะสมกับการใช้ประโยชน์

- ๔) ส่งเสริมให้มีการใช้ทรัพยากรธรรมชาติให้เกิดประโยชน์สูงสุดเพื่อตอบสนองต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน
- ๕) พัฒนาระบบบริหารจัดการพิบัติภัย ระบบการพยากรณ์ความเสี่ยงและเตือนภัยพิบัติให้มีประสิทธิภาพ เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- ๖) สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับประชาชนและภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในการติดตาม เฝ้าระวัง และเตือนภัยพิบัติธรรมชาติ
- ๗) พัฒนามาตรการเตรียมความพร้อมในการป้องกันบรรเทาและแก้ไขปัญหาเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพสิ่งแวดล้อม
- ๘) เพิ่มศักยภาพองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และพัฒนาความรู้ในการจัดการมลพิษ
- ๙) วิจัยและพัฒนา รวมทั้งประยุกต์ใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมเพื่อการป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษ
- ๑๐) พัฒนางานวิจัย เพื่อนำองค์ความรู้ไปใช้ประโยชน์ด้านบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมบนพื้นฐานภูมิปัญญาท้องถิ่นและเทคโนโลยีสมัยใหม่
- ๑๑) กำกับ ดูแล และติดตามการบังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพ
- ๑๒) ส่งเสริมการมีส่วนร่วม สร้างจิตสำนึก และสร้างความเข้มแข็งให้กับทุกภาคส่วน รวมทั้งประสานความร่วมมือกับต่างประเทศ
- ๑๓) พัฒนาองค์กร เครื่องมือ และกลไกในการขับเคลื่อนภารกิจการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเข้มแข็งและมีประสิทธิภาพ
- ๑๔) พัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศและเทคโนโลยีสารสนเทศการบริหารจัดการให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน

๗) โครงสร้าง/อำนาจหน้าที่/อัตรากำลังปัจจุบันในภาพรวมของกระทรวง

